
02010621008010012

14771

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ **Αρ. Φύλλου 1062**

10 Αυγούστου 2001

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. 193/ΙΙΙ/2001

Οι από 14.12.2000 και 19.12.2000 αιτήσεις λήψης ασφαλιστικών μέτρων των 1) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΑΙΤΩΛΙΑΣ & ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ Συν ΠΕ-ΣΥΦΑΙΤ", 2) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ ΣυνΠΕ- ΠΡΟΣΥΦΑΠΕ", 3) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ Συν ΠΕ", 4) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΗΜΑΘΙΑΣ - ΠΕΛΛΑΣ Συν ΠΕ", 5) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Συν ΠΕ", 6) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ Συν ΠΕ", 7) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ Συν ΠΕ", 8) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΛΑΡΙΣΣΑΣ - ΣΟΦΛΑ Συν ΠΕ", 9) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΝΟΤΙΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ Συν ΠΕ", 10) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΣΕΡΡΩΝ Συν ΠΕ", 11) "ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΧΑΝΙΩΝ Συν ΠΕ", 12) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΑΧΑΪΑΣ Συν ΠΕ-ΠΡΟΣΥΦΑ", 13) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΕΒΡΟΥ Συν ΠΕ", 14) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ Συν ΠΕ", 15) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΛΕΣΒΟΥ Συν ΠΕ", 16) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ Συν ΠΕ" κατά της Ανώνυμης Φαρμακευτικής Εταιρείας με την επωνυμία "GLAXOWELLCOME ΑΕΒΕ", σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 4 του Ν. 703/77, όπως ισχύει".

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε στην αίθουσα 521 των γραφείων της Γραμματείας της (κτίριο Γενικής Γραμματείας Εμπορίου, Υπουργείου Ανάπτυξης) την 8η Φεβρουαρίου 2001, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.30 π.μ., με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Δημήτρης Τζουγανάτος

Μέλη: Ηλίας Βλάσσης, Θεόδωρος Δεληγιαννάκης, Παναγιώτης Μαντζουράνης, Κωνσταντίνος Ηλιόπουλος, Λεωνίδας Νικολούζος, Χαρίσιος Ταγαράς και Γεώργιος Τριανταφυλλάκης, κωλυόμενου του τακτικού Νικολάου Βέττα.

Γραμματέας: Αικατερίνη Τριβέλη, κωλυομένης της Αλεξάνδρας-Μαρίας Ταραμπίκου.

Τα λοιπά τακτικά και αναπληρωματικά Μέλη της Επιτροπής καίτοι προσκληθέντα δεν προσήλθαν λόγω κωλύματος.

Θέμα της Συνεδριάσεως ήταν οι από 14.12.2000 και 18.12.2000 αιτήσεις λήψης ασφαλιστικών μέτρων των 1) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΑΙΤΩΛΙΑΣ & ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ Συν ΠΕ - ΣΥΦΑΙΤ", 2) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ ΣυνΠΕ - ΠΡΟΣΥΦΑΠΕ" 3) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ Συν ΠΕ", 4) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΗΜΑΘΙΑΣ - ΠΕΛΛΑΣ Συν ΠΕ", 5) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Συν ΠΕ", 6) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ Συν ΠΕ", 7) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ Συν ΠΕ", 8)"ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΛΑΡΙΣΣΑΣ - ΣΟΦΛΑ Συν ΠΕ", 9) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΝΟΤΙΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ Συν ΠΕ", 10) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΣΕΡΡΩΝ Συν ΠΕ", 11) "ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΧΑΝΙΩΝ Συν ΠΕ", 12) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΑΧΑΪΑΣ Συν ΠΕ - ΠΡΟΣΥΦΑ", 13) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΕΒΡΟΥ Συν ΠΕ", 14) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ Συν ΠΕ", 15) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΛΕΣΒΟΥ Συν ΠΕ", 16) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ Συν ΠΕ" κατά της Ανώνυμης Φαρμακευτικής Εταιρείας με την επωνυμία "GLAXOWELLCOME ΑΕΒΕ", σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 4 του Ν. 703/77, όπως ισχύει.

Στη συνεδρίαση παρέστησαν α) οι ως άνω αιτούντες Συνεταιρισμοί Φαρμακοποιών δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Παναγιώτη Καπώνη και β) η εταιρεία GLAXOWELLCOME ΑΕΒΕ δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της, Καθηγητή Ιωάννη Σχινά, Καθηγητή Κωνσταντίνο Καλαβρό, Δημήτριο Κυριάκη, Θεμιστοκλή Κλουκίνα και Αγγελική Πουρναρά.

Στην αρχή της συνεδρίασης, το λόγο έλαβε η Γενική Εισηγήτρια, Σοφία Καμπερίδου, η οποία ανέπτυξε τη γραπτή εισήγησή της και κατέληξε προτείνοντας να γίνουν δεκτές οι από 14.12.2000 και 18.12.2000 αιτήσεις λήψης ασφαλιστικών μέτρων των ως άνω 16 Συνεταιρισμών

Φαρμακοποιών κατά της Ανώνυμης Φαρμακευτικής εταιρείας με την επωνυμία "GLAXOWELLCOME AEBE" και να υποχρεωθεί η καθ' ης να επαναλάβει προσωρινά την αποδοχή και εκτέλεση των κανονικών και καθιερωμένων παραδόσεων σε ποσότητες και χρόνο προς τους αιτούντες συνεταιρισμούς μέχρι την εκδίκαση των σχετικών καταγγελιών τους. Στην συνέχεια, το λόγο έλαβαν οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των αιτούντων συνεταιρισμών και της καθής, οι οποίοι ανέπτυξαν τις θέσεις αυτών, απάντησαν σε ερωτήσεις που τους υπέβαλαν ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής και ζήτησαν οι μεν αιτούντες, την αποδοχή της αίτησής τους, η δε καθής, την απόρριψη αυτής, αναφερόμενοι και στα υπομνήματα που θα προσκομίσουν. Επίσης, τα ενδιαφερόμενα μέρη ζήτησαν από την Επιτροπή την εξέταση μαρτύρων τους για τη θεμελίωση των ισχυρισμών τους. Η δε Επιτροπή, αποδεχόμενη το αίτημα, εξέτασε ως μάρτυρες α) τον Ηλία Παπαπετρίδη, Αντιπρόεδρο του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου (ΠΦΣ) και μέλος Δ.Σ. του Φαρμακευτικού Συλλόγου Αττικής (ΦΣΑττ), β) τον Μερκούριο Πρόδρομο Μποδοσάκη, Ιατρό, Πρόεδρο Ε.Σ.Υ., γ) τον Δημήτριο Χ. Βασιλόπουλο, Καθηγητή Νευρολογίας, δ) τον Ανδρέα Γαλανόπουλο, Πρόεδρο του Δ.Σ. του Προμηθευτικού Συνεταιρισμού Φαρμακοποιών Αττικής (ΣυΠΕ-ΠΡΟΣΥΦΑΠΕ) και Πρόεδρο του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Συνεταιρισμών Φαρμακοποιών Ελλάδος (ΟΣΦΕ), και ε) τον Νικόλαο Μανασσάκη, Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο της GLAXOWELLCOME.

Επίσης, κλήθηκαν να καταθέσουν, i) η Αντωνιάδου, Διευθύντρια της Διεύθυνσης Φαρμάκων & Φαρμακείων του Υπουργείου Υγείας, η οποία απουσίαζε αν και είχε νόμιμα κλητευθεί, λόγω κωλύματος όπως αναφέρει σε γραπτή δήλωσή της προς την Ε.Α. και ii) οι εταιρείες α) PHARMACON - Δ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, β) ΙΩΝΑΣ ΣΤΡΟΥΜΣΑΣ Ε.Π.Ε., γ) ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΑΡΙΩΝ Ν.Π.Δ.Δ., δ) ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ FHARMA GROUP ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ Α.Ε., ε) Κ.Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΕΜΠΟΡΙΑΣ & ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ, και στ) INTERFARM - Α. ΑΓΓΕΛΑΚΟΥ & ΣΙΑ Ο.Ε., ΚΟΚΚΟΡΗΣ Δ. ΤΣΑΝΑΣ Κ. Ε.Π.Ε., ΑΤΤΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ Α.Ε.Ε., VOULPHARM ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Δ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ & ΥΙΟΙ Α.Ε., EL-PHARM Ε.Π.Ε., ΚΑΡΚΑΛΑΣ ΗΛΙΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε., ΣΥΣΤΕΓΑΣΜΕΝΕΣ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΕΣ Δ.Ι.ΚΑΣΙΜΟΣ - Λ.Ι. ΚΑΣΙΜΟΣ - Α.Ι. ΨΥΧΟΓΙΟΥ Α. Ο.Ε., ILIAPHARM - Δ. ΚΑΛΠΑΞΗ ΚΣΙΑ Ο.Ε., ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛ. ΚΑΛΑΝΙΔΗΣ Ε.Π.Ε., COSMOFARM Ε.Π.Ε., MARVIFARM - Β. ΜΑΡΑΓΚΟΣ Α.Ε., ΙΩΑΝ. ΣΩΤ. ΜΠΙΚΑ Ο.Ε., ΓΕΩΡΓ. ΜΟΥΜΟΥΖΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε., ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Ε.Π.Ε., ΑΠ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε., MEDICEL ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Β. ΤΣΙΤΣΟΣ, ΒΑΙΟΣ ΤΣΙΤΣΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε., ΦΑΡΕΜΑ - ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ - ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ Ε.Π.Ε., ΦΑΝ - ΙΩΦΑΡΜ Ε.Π.Ε., ΦΑΡΜΑΣΕΡΒΙΣ Α.Ε., ΦΙΛΟΦΑΡΜ Ε.Π.Ε., ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Α.Ε.Ε., ΦΑΡΜΑΖΑΚ Α.Ε., ΦΑΡΜΑΛΟΥΞ ΑΙΜΙΛΙΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΙΤΣΑΚΗΣ Ε.Π.Ε., TRENTA - PHARM LODE Ο.Ε., ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΓΛΟΥ Ο.Ε., Ι. ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε., Ε. ΓΚΑΤΖΙΜΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε., ΑΝ. ΤΕΝΤΟΚΑΛΗ - ΖΑΦΕΙΡΗ Ο.Ε., ΑΡΓΩΦΟΡΜ Α.Ε., CRETA PHARM ΣΥΣΤΕΓΑΣΜΕΝΕΣ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΕΣ Μ. ΜΑΣΤΡΑΚΟΥΛΗ - Ε. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΙΑ Ο.Ε., ΕΥΘ. ΕΛ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ Ο.Ε., ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΣΤΕΡΓ. ΚΩΝ. ΖΟΥΡΝΑΤΖΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε., ΦΡΟΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε., ΘΗΒΑΦΑΡΜ ΜΑΝΙΤΑΡΗΣ ΑΠΟΣΤ. & ΣΙΑ Ο.Ε., ΜΠΕΤΙΝΑ ΑΝΔΡ. ΒΥΘΟΥΛΚΑ & ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΙΚΗ Α.Ε. Οι ως άνω, υπό στοιχ. ii) εταιρείες, είχαν ασκήσει παρέμβαση επί των κρινομένων αιτήσεων λήψης ασφαλιστικών μέτρων και είχε κριθεί από την Επιτροπή Ανταγωνισμού (Πρακτικό αρ. 504 της 8.2.2001 συνεδρίασή της), ότι δεν έχουν έννομο συμφέρον να παρέμβουν στην υπό κρίση υπόθεση. Όμως, παρότι τους ζητήθηκε από την Ε.Α. να καταθέσουν ως μάρτυρες κατά την εξέταση των κρινομένων αιτήσεων, αυτοί απεχώρησαν κατά την αρχή της ακροαματικής διαδικασίας, χωρίς να ενημερώσουν.

Κατόπιν, ο Πρόεδρος της Επιτροπής έδωσε προθεσμία μέχρι την Πέμπτη 15 Φεβρουαρίου 2001, στα ενδιαφερόμενα μέρη για να προσκομίσουν τα υπομνήματά τους.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού συνήλθε σε διάσκεψη, στην αίθουσα 611 της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, την 8η Μαρτίου 2001, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10:30 π.μ., την οποία συνέχισε την 28η Ιουνίου 2001 ημέρα Πέμπτη και ώρα 11:00 π.μ. και ολοκλήρωσε - έπειτα από αναβολή που δόθηκε στην προγραμματισμένη για την 5η Ιουλίου 2001, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.00 π.μ., διάσκεψη, λόγω κωλύματος των Μελών της Ε.Α. Κωνσταντίνου Ηλιόπουλου και Γεωργίου Τριανταφυλλάκη, να παραστούν σ΄ αυτή - στις 30 Ιουλίου 2001 ημέρα Δευτέρα και ώρα 10:30, και αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία του σχετικού φακέλου, την εισήγηση της Γραμματείας, τις απόψεις που διετύπωσαν, προφορικώς και εγγράφως οι ενδιαφερόμενες εταιρείες, τα υπομνήματα που αυτές προσκόμισαν και τις καταθέσεις των μαρτύρων,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΩΣ ΕΞΗΣ:

Με τις από 14.12.2000 και 18.12.2000 (αριθ. πρωτ. 2563/14.12.2000 και 2623/19.12.2000) αιτήσεις - καταγγελίες τους οι συνεταιρισμοί με την επωνυμία: 1) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΑΙΤΩΛΙΑΣ & ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ Συν ΠΕ-ΣΥΦΑΙΤ" με έδρα το Αγρίνιο, 2) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ ΣυνΠΕ-ΠΡΟΣΥΦΑΠΕ" με έδρα το Περιστέρι - Αττικής, 3) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ Συν ΠΕ" με έδρα την Χαλκίδα, 4) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΗΜΑΘΙΑΣ - ΠΕΛΛΑΣ Συν ΠΕ", με έδρα την Βέρροια, 5) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Συν ΠΕ", με έδρα την Θεσσαλονίκη, 6) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΣυνΠΕ", με έδρα την Καρδίτσα, 7) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ Συν ΠΕ" με έδρα το Ηράκλειο, 8) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΛΑΡΙΣΣΑΣ - ΣΟΦΛΑ Συν ΠΕ" με έδρα την Λάρισα, 9) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΝΟΤΙΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ Συν ΠΕ" με έδρα την Καλαμάτα, 10) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΣΕΡΡΩΝ Συν ΠΕ", με έδρα τις Σέρρες, 11) "ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΧΑΝΙΩΝ Συν ΠΕ" με έδρα τα Χανιά, 12) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΑΧΑΙΑΣ Συν ΠΕ-ΠΡΟΣΥΦΑ" με έδρα την Πάτρα, 13) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΕΒΡΟΥ Συν ΠΕ" με έδρα την Αλεξανδρούπολη, 14) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ Συν ΠΕ" με έδρα το Βόλο, 15) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΛΕΣΒΟΥ Συν ΠΕ" με έδρα τη Μυτιλήνη, και 16) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ Συν ΠΕ" με έδρα τα Τρίκαλα κατά της Φαρμακευτικής Εταιρίας με την επωνυμία "GLAXOWELLCOME AEBE" και έδρα το Χαλάνδρι Αττικής, (Λεωφόρος Κηφι-

σίας αρ. 266), οι αιτούντες ζητούν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά της καθ' ης σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 4 Ν.703/77 επικαλούμενες παράβαση από την καθ' ης του άρθρου 2 Ν.703/77.

Οι αιτούντες αποτελούν συνεταιρισμούς φαρμακοποιών του Ν. 1667/1986 με σκοπό την προαγωγή των εμπορικών, οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων των μελών τους φαρμακοποιών, που διατηρούν νόμιμα φαρμακεία, αγοράζοντας αποκλειστικά και μόνο γι' αυτούς φαρμακευτικά, παραφαρμακευτικά, καλλυντικά και άλλα προϊόντα, όπως αυτά προσδιορίζονται από τον Ν. 1316/83 περί ΕΟΦ. Η κατ' εξοχήν δραστηριότητα των αιτούντων είναι η διατήρηση συνεταιριστικής φαρμακαποθήκης για προμήθεια κυρίως φαρμακευτικών προϊόντων, τα οποία αγοράζουν από διάφορες φαρμακευτικές εταιρείες σε ποσότητες τέτοιες που να επαρκούν για την κάλυψη των αναγκών των μελών τους, σύμφωνα με τις παραγγελίες που αυτά θέτουν απευθείας σ' αυτούς. Οι αιτούντες - συνεταιρισμοί καλύπτουν με φάρμακα και τις πλέον απομακρυσμένες περιοχές (παραμεθόριες, νησιωτικές και ορεινές) της χώρας στις οποίες υπάρχουν φαρμακεία - μέλη τους

Σύμφωνα με την ανωτέρω δραστηριότητά τους, οι αιτούντες αγοράζουν από την καθ' ης, "GLAXOWELLCOME AEBE", εκτός των άλλων φαρμακευτικών προϊόντων της τελευταίας και τα φάρμακα Imigran (αντιημικρανικό), Lamictal (αντιεπιληπτικό) και Serevent (αντιασθματικό) σε όλες τους τις μορφές, τα οποία διαθέτουν στη συνέχεια αποκλειστικά και μόνο στα φαρμακεία - μέλη τους, για κάλυψη των αναγκών της Ελληνικής αγοράς, μη δραστηριοποιούμενοι κατά δήλωσή τους στο εξωτερικό.

Η καθ' ης, "GLAXOWELLCOME AEBE", είναι ανώνυμη εμπορική και βιομηχανική εταιρία φαρμακευτικών προϊόντων. Ως αποκλειστικώς υπεύθυνη άδειας κυκλοφορίας φαρμακευτικών προϊόντων και αντιπρόσωπος της δικαιούχου των σημάτων και παραγωγού, μητρικής της εταιρίας "GLAXO WELLCOME p.l.c" (ήδη "GlaxoSmithkline gsk"), η καθ' ης είναι εκ του νόμου υπεύθυνη για τον ομαλό εφοδιασμό της εθνικής αγοράς, όσον αφορά στη διακίνηση και στην επάρκεια των φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων της μητρικής της στα φαρμακεία, καθώς και για τη διατήρηση τριμήνου αποθέματος ασφαλείας (Ν.Δ. 96/73, αρθ. 8 παρ. 4, Ν. 1316/83, αρθ. 29 παρ. 2).

Τα 120 ιδιοσκευάσματα που εισάγει και διανέμει η καθ' ης είναι πρωτότυπα φάρμακα, προϊόντα έρευνας και τεχνολογίας των εταιρειών του ομίλου της προαναφερθείσας μητρικής της εταιρείας, που εδρεύει στο Ηνωμένο Βασίλειο και κατατάσσονται στην κατηγορία των συνταγογραφούμενων φαρμάκων. Μεταξύ των ιδιοσκευασμάτων αυτών συγκαταλέγονται και τα φαρμακευτικά προϊόντα Lamictal, Imigran και Serevent, που διοχετεύονται στην Ελλάδα αποκλειστικώς μέσω της καθ΄ ης.

Στην υπό κρίση αίτησή τους οι αιτούντες αναφέρουν ότι αγοράζουν από την καθ' ης, ποσότητες των φαρμάκων Imigran, Lamictal και Serevent σε όλες τους τις μορφές, τις οποίες διαθέτουν τα μέλη τους- ελληνικά φαρμακεία, για κάλυψη αποκλειστικά και μόνο των αναγκών της ελληνικής αγοράς, δηλ. καλύπτουν τις ανάγκες των μελών τους, όπως αυτές προσδιορίζονται από τις παραγγελίες τους αλλά και όπως αποδεικνύονται από τις πωλήσεις τους βάσει των στοιχείων του Παγκόσμιου Οργανισμού Information Medical Statistics (IMS), ο οποίος καταγράφει την εθνική κατανάλωση φαρμάκων ανά θεραπευτική κατηγορία και προϊόν.

Σύμφωνα με την υπό κρίση αίτηση το γεγονός ότι:

(α) οι τιμές στην Ελλάδα για όλα τα φαρμακευτικά σκευάσματα είναι μονομερώς (αγορανομικώς) καθοριζόμενες από την κυβέρνηση, που χρησιμοποιεί ως μέτρο την χαμηλότερη τιμή της Ευρώπης, διαμορφώνοντας έτσι ένα κλίμα προστασίας και ευνοϊκής μεταχείρισης των ελλήνων ασθενών, αλλά και περιορίζοντας ταυτόχρονα τις δαπάνες των ασφαλιστικών ταμείων που καλύπτουν τουλάχιστο το 80% της φαρμακευτικής δαπάνης και

(β) τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα των πολυεθνικών εταιριών είναι πανομοιότυπα σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και για το λόγο αυτό μπορεί ο οποιοσδήποτε εμπορευόμενος, που κατέχει άδεια φαρμακεμπορίας σε οποιαδήποτε ευρωπαϊκή χώρα, να ζητήσει την έγκριση και άδεια κυκλοφορίας επ' ονόματί του στη χώρα αυτή οποιουδήποτε φαρμακευτικού προϊόντος που προέρχεται από άλλη ευρωπαϊκή χώρα, εφόσον το ίδιο προϊόν ήδη κυκλοφορεί στη χώρα του με ευθύνη της παραγωγού εταιρείας, είχε ως αποτέλεσμα τη διάθεση στο εξωτερικό, μεγάλων ποσοτήτων των προϊόντων της καθ' ης και ειδικότερα των παραπάνω αναφερομένων προϊόντων της, από ορισμένους φαρμακεμπόρους, που έχουν ως έδρα τους την Ελλάδα.

Οι αιτούντες αναγνωρίζουν ότι η καθ' ης, υπό το βάρος των εκ του νόμου υποχρεώσεών της να καλύψει τις ανάγκες της ελληνικής αγοράς, αποφάσισε μονομερώς να διακόψει την προμήθεια των συγκεκριμένων φαρμάκων στις αιτούσες και παράλληλα να αναλάβει την απευθείας πώληση των εν λόγω προϊόντων στα ελληνικά φαρμακεία, αρνούμενη πλέον να εκτελεί παραγγελίες προς τους έλληνες φαρμακεμπόρους, οι οποίες αυξάνονταν διαρκώς λόγω των συνεχώς διογκούμενων διαρροών προς άλλες αγορές, όπου οι τιμές πώλησης των προϊόντων αυτών είναι κατά πολύ υψηλότερες των επιβαλλομένων από την ελληνική κυβέρνηση.

Οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι η καθ' ης κατέχει δεσπόζουσα θέση στην ελληνική αγορά, αφενός λόγω του ότι τα συγκεκριμένα προϊόντα της είναι αναγκαία και αναντικατάστατα και αφετέρου λόγω του ότι στις θεραπευτικές κατηγορίες, που τα προϊόντα αυτά ανήκουν, κατέχουν μεγάλο μερίδιο αγοράς. Κατά τους αιτούντες, το σύστημα που εφαρμόζει η καθ' ης για τη διανομή των ανωτέρω προϊόντων της, είναι αναλογικά υπερβολικό για την προστασία του συγκεκριμένου δικαιώματός της και συνιστά καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης της όσον αφορά στους αιτούντες - συνεταιρισμούς, αφού αυτοί αγοράζουν και πωλούν τα ανωτέρω προϊόντα αποκλειστικά και μόνο στα φαρμακεία - μέλη τους και επομένως αγοράζουν ποσότητες που αντιστοιχούν σε πραγματική ζήτηση της ελληνικής αγοράς.

Υπ' αυτήν την έννοια, η δήλωση της καθ' ης, όπως προκύπτει από την σχετική γνωστοποίησή της στον ΕΟΦ, ότι αναλαμβάνει την υποχρέωση να εξασφαλίσει τις απαραίτητες ποσότητες φαρμάκων για τις ανάγκες των ελληνικών φαρμακείων, παρέχει κατά τους αιτούντες μια αντικειμενικότητα και δικαιολογία στο εφαρμοζόμενο σύστημα, πλην όμως η απόφαση της γενίκευσης της άρνησης αποδοχής παραγγελιών και στους αιτούντες - συνεταιρισμούς αποτελεί παράνομη συμπεριφορά μη δικαιολογούμενη από το προς προστασία δικαίωμα.

Για τους παραπάνω λόγους οι αιτούντες ζητούν να υπο-

χρεωθεί η καθ' ης, "GLAXO WELLCOME A.E.B.E." να απόσχει από την επέκταση του συστήματός της σε αυτούς, ως καταχρηστικά προβαίνουσα σε τέτοια συμπεριφορά και να υποχρεωθεί να επαναλάβει την αποδοχή και εκτέλεση των κανονικών και καθιερωμένων παραδόσεων (των φαρμάκων Imigran, Lamictal και Severent) σε ποσότητες και χρόνο προς τους αιτούντες μέχρι την εκδίκαση των σχετικών καταγγελιών των ανωτέρω αιτούντων, εκδίδοντας προς τούτο προσωρινή διαταγή λόγω του κατεπείγοντος του θέματος, δηλ. του άμεσα κινδυνεύοντος δημοσίου συμφέροντος (δημόσια υγεία), καθόσον η διαφορά αφορά φαρμακευτικά προϊόντα μη δυνάμενα να υποκατασταθούν και οι φαρμακοποιοί μέλη των αιτούντων συνεταιρισμών, αδυνατούν να εκτελέσουν τις συνταγές των ελλήνων ιατρών, λόγω της παραπάνω ελλείψεως. Η συμπεριφορά της καθ' ης έχει αποτελέσει αντικείμενο καταγγελίας των αιτούντων κατ' άρθρο 24 Ν.703/77, η λήψη όμως των κατ' άρθρο 9 παρ. 4 του νόμου αυτού ασφαλιστικών μέτρων κατέστη, κατά τους αιτούντες, αναγκαία για να αποτραπεί ανεπανόρθωτη βλάβη στο δημόσιο συμφέρον, ειδικότερα στη δημόσια υγεία.

Σε αντίκρουση της αίτησης, η καθ' ης ισχυρίζεται ότι τα τελευταία τρία χρόνια με αποκορύφωμα το έτος 2000, η δραστηριότητα ορισμένων φαρμακεμπόρων που επιδίδονται στο διακοινοτικό εμπόριο, αυξήθηκε τόσο πολύ, ώστε να αρχίσει να διαταράσσεται σοβαρά ο ομαλός εφοδιασμός της ελληνικής αγοράς εξαιτίας των συνεχών και ολοένα μεγαλύτερων ελλείψεων των εν λόγω προϊόντων στα φαρμακεία της χώρας. Αποτέλεσμα των ανωτέρω ελλείψεων ήταν σειρά έντονων διαμαρτυριών προς αυτήν, τόσο από ιατρούς όσο και από φαρμακοποιούς όλης της χώρας, για την άμεση αντιμετώπιση των οποίων, αναγκάστηκε να δεχθεί υπέρογκες παραγγελίες, καταναλώνοντας έτσι και ένα μέρος του αποθέματος ασφαλείας της.

Όμως, παρά το γεγονός ότι κατά το έτος 2000, η καθ' ης, πώλησε και παρέδωσε στους έλληνες φαρμακέμπορους αυξημένες ποσότητες των ανωτέρω φαρμάκων, το IMS πιστοποίησε εκ νέου ότι οι πωλήσεις αυτών από τα φαρμακεία, το αντίστοιχο χρονικό διάστημα, παρέμειναν κατά πολύ μικρότερες, ενώ ταυτόχρονα εξακολουθούσαν οι διαμαρτυρίες περί ελλείψεων.

Σε συνέχεια της κατάστασης που διαμορφώθηκε, η καθ' ης ζήτησε από την μητρική της εταιρεία αύξηση των παραδόσεων προς αυτήν, για την κάλυψη των αναγκών της ελληνικής αγοράς, πράγμα που όμως η μητρική της εταιρεία, "GLAXO WELLCOME p.l.c" (ήδη "GlaxoSmithkline gsk"), αρνήθηκε με το σκεπτικό ότι:

α) ακόμη και εάν αυξηθούν οι πωλούμενες ποσότητες προς τους έλληνες φαρμακέμπορους, δεν θα αποκατασταθεί ο ομαλός εφοδιασμός της ελληνικής αγοράς και δεν θα εξαλειφθούν οι ελλείψεις στα φαρμακεία, καθόσον η ευρωπαϊκή ζήτηση για τα παραπάνω προϊόντα είναι "απεριόριστη".

β) η δραστηριότητα των ελλήνων φαρμακέμπορων στις Ευρωπαϊκές χώρες προκαλεί αναστάτωση στις τοπικές αγορές θέτοντας σε μειονεκτική θέση από πλευράς ανταγωνισμού τους τοπικούς φαρμακέμπορους, οι οποίοι αποκτούν τα ίδια προϊόντα με λιγότερο ευνοϊκούς όρους, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει η δομή των τοπικών αγορών.

Περαιτέρω, η μητρική της εταιρεία, σύμφωνα με την καθ' ης, αποφάσισε μονομερώς, από τον Οκτώβριο του 2000, να περιορίσει τις παραδόσεις της προς αυτή στα ανωτέρω προϊόντα, στο ύψος των πωλήσεων των ελληνικών φαρμακείων, όπως αυτές απεικονίζονται στον IMS κατά μήνα, πλέον ενός μικρού ποσοστού για τη δημιουργία αποθέματος και την κάλυψη τυχόν αύξησης της κατανάλωσης από τα ελληνικά φαρμακεία.

Κατόπιν των ανωτέρω, η καθ' ης αποφάσισε την απευθείας πώληση στα φαρμακεία των ανωτέρω τριών σκευασμάτων, από 6.11.2000, αρνούμενη να ικανοποιήσει παραγγελίες φαρμακέμπορων και συνεταιρισμών, μέχρι την εξομάλυνση της αγοράς.

Για την λήψη του μέτρου αυτού η καθ' ης ενημέρωσε:

α) το Υπουργείο Υγείας, με επιστολή της, την 17.10.2000, από το οποίο ζητά, ως προϊστάμενη αρχή, να υποστηρίξει την προσπάθειά της για εξομάλυνση της αγοράς μέσω του μέτρου της απευθείας πώλησης των συγκεκριμένων προϊόντων της στα ελληνικά φαρμακεία

β) τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων με την από 11.10.2000 επιστολή της, με την οποία η καθ' ης γνωστοποιεί την απόφασή της για απευθείας πώληση των συγκεκριμένων φαρμάκων στα ελληνικά φαρμακεία, νοσοκομεία, κλινικές και αγροτικά ιατρεία, σύμφωνα με το άρθρο 29 παρ. 2 του Ν.1316/83 και στη συνέχεια με δεύτερη επιστολή, την 26.10.2000, με την οποία, σύμφωνα με το άρθρο 29 του Ν. 1316/83, η καθ΄ ης δηλώνει ότι αδυνατεί να καλύψει, από 6.11.2000, τις ανάγκες των ελληνικών φαρμακαποθηκών πέραν των αναγκών των ελληνικών φαρμακείων - που θα καλύπτει απευθείας- ενεργοποιώντας την τρίμηνη προθεσμία του ανωτέρω νόμου,

γ) τους έλληνες φαρμακοποιούς καθώς και

δ) τους φαρμακεμπόρους, δηλώνοντάς τους παράλληλα ότι το ανωτέρω μέτρο της απευθείας προμήθειας θα επανεξετασθεί μετά από έξι μήνες και ότι αφορά αποκλειστικά και μόνο τα εν λόγω φάρμακα.

Ως προς την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης στις αγορές των αντιεπιληπτικών, αντιημικρανικών και αντιασθματικών φαρμάκων, η καθ' ης ισχυρίζεται ότι τα εν λόγω προϊόντα της έχουν χαμηλά μερίδια συμμετοχής τόσο στο σύνολο της φαρμακευτικής αγοράς της χώρας όσο και σε κάθε κατηγορία χωριστά, ότι σε όλες τις θεραπευτικές κατηγορίες, στις οποίες ανήκουν τα εν λόγω φάρμακα υπάρχουν υποκατάστατα και ότι ο ανταγωνισμός στην εθνική φαρμακευτική αγορά είναι απόλυτα ελεγχόμενος και οριοθετημένος από την κυβέρνηση με αποτέλεσμα η καθ' ης να μην έχει τη δυνατότητα, συμπεριφερόμενη ανεξάρτητα, να παρεμποδίζει ή να περιορίζει κατά κανένα τρόπο τον ανταγωνισμό.

Η καθ' ης ισχυρίζεται, επίσης, ότι σε περίπτωση που κριθεί ότι κατέχει δεσπόζουσα θέση στις παραπάνω αγορές, σε καμία περίπτωση δεν προβαίνει σε καταχρηστική εκμετάλλευση αυτής, δεδομένου ότι η απόφασή της για απευθείας πώληση στα φαρμακεία, έχει ως στόχο να προστατεύσει τον ασθενή - καταναλωτή, εξασφαλίζοντάς του τη δυνατότητα πρόσβασης στα ανωτέρω φαρμακευτικά προϊόντα και δεν αποτελεί πράξη που οδηγεί σε περιορισμό του ανταγωνισμού. Άλλωστε, η εν λόγω συμπεριφορά της καθ' ης δεν αποτελεί καινοτομία, αλλά μέθοδο από εκείνες που ισχύουν από ετών στην ελληνική φαρμακευτική αγορά, η οποία μάλιστα εφαρμόζεται άνω της οκταετίας από την καθ' ης, για ορισμένα προϊόντα της (Ε.Α. 82/1989 Υπόθεση Zantac).

Όλως επικουρικώς και σε περίπτωση που η Επιτροπή κρίνει ότι υπάρχει δεσπόζουσα θέση, η καθ' ης ισχυρίζεται ότι η εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης δεν είναι

καταχρηστική, όταν είναι εύλογη και αντικειμενικά δικαιολογημένη, δηλ. κατά το μέτρο που είναι αναγκαία και μόνο. Με τη μέχρι σήμερα πολιτική της η καθ' ης δηλώνει ότι έχει εξαντλήσει τα όρια καλόπιστης συμπεριφοράς (ακόμα και εκείνο των αυξημένων παραδόσεων) απέναντι στους φαρμακέμπορους, μερικοί από τους οποίους καταχρώμενοι κενά του νόμου ή ευκαιριακές συγκυρίες, δημιούργησαν προβλήματα στον ομαλό εφοδιασμό της αγοράς. Επιπλέον, η καθ' ης ισχυρίζεται ότι δεν μπορεί να κάνει διακρίσεις μεταξύ "καλών" και "κακών" φαρμακεμπόρων και γι' αυτό όφειλε να εφαρμόσει αντικειμενικό σύστημα διανομής που στόχο θα είχε να εξασφαλίσει το επιθυμητό από το νόμο αποτέλεσμα δηλ. τον ομαλό εφοδιασμό της εθνικής αγοράς, κατά τρόπο ώστε να μην τίθεται κανείς σε μειονεκτική θέση από πλευράς ανταγωνισμού.

Για το ανωτέρω σύστημα διανομής που αποφάσισε να εφαρμόσει η καθ' ης, κατέθεσε στη Γραμματεία της Επιτροπής την από 1.12.2000, αίτηση για έκδοση αρνητικής πιστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 του Ν.703/77, της οποίας η συζήτηση έχει ανασταλεί για να εξετασθεί από κοινού με την συμπεριφορά της μητρικής της εταιρείας.

Στην κατά τα ανωτέρω ανοιγείσα διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων ασκήθηκαν παρεμβάσεις με τέσσερα χωριστά δικόγραφα. Η πρώτη (με ημερομηνία 31.1.2001) κατατέθηκε στην Γραμματεία της Ε.Α. στις 31.1.2001 από τις εταιρίες με τις επωνυμίες α) "Κ.Π.Μαρινόπουλος Ανώνυμος Εταιρεία Εμπορίας και Διανομής Φαρμακευτικών Προϊόντων" με έδρα την Αθήνα, β) "ΙΩΝΑΣ ΣΤΡΟΥΜΣΑΣ Ε.Π.Ε." με έδρα την Θεσσαλονίκη και γ) "Φαρμακαποθήκη PHARMA GROUP ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" με έδρα την Καλαμάτα. Η δεύτερη (με ημερομηνία 31.1.2001) κατατέθηκε στις 1.2.2001 από την εταιρεία με την επωνυμία "PHARMACON-Δ.ΠΟΛΙΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" με έδρα την Καλλιθέα - Αττικής. Η τρίτη (με ημερομηνία 1.2.2001) κατατέθηκε στις 1.2.2001 από το ΝΠΔΔ με την επωνυμία "Πανελλήνιος Σύλλογος Φαρμακαποθηκαρίων" με έδρα την Αθήνα, ενώ η τέταρτη (με ημερομηνία 31.1.2001) κατατέθηκε την ίδια ημερομηνία (1.2.2001), από τις εταιρείες με τις επωνυμίες: 1) "INTERFARM-Α.ΑΓΓΕΛΑΚΟΥ & Σία Ο.Ε." με έδρα την Αθήνα, 2) "ΚΟΚΚΟΡΗΣ Δ. ΤΣΑΝΑΣ Κ. ΕΠΕ" με έδρα την Αθήνα 3) "ΑΤΤΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ Α.Ε.Ε." με έδρα την Αθήνα, 4) "VOULPHARM ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Δ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ & ΥΙΟΙ Α.Ε." με έδρα την Αθήνα, 5) "ΠΑΠΑΦΑΡΜ - ΓΚΙΚΑ ΜΑΡΙΑ Ε.Ε." με έδρα την Αθήνα, 6) "ELPHARM Ε.Π.Ε." με έδρα την Αθήνα, 7) "ΚΑΡΚΑΛΑΣ ΗΛΙΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε." με έδρα την Ηλιούπολη - Αττικής, 8) "ΣΥΣΤΕΓΑΣΜΕΝΕΣ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΕΣ Δ.Ι.ΚΑΣΙΜΟΣ - Λ.Ι. ΚΑΣΙΜΟΣ - Α.Ι. ΨΥΧΟΓΙΟΥ Α. Ο.Ε." με έδρα την Αθήνα, 9) "ILIAPHARM - Δ. ΚΑΛΠΑΞΗ & ΣΙΑ Ο.Ε." με έδρα το Χαλάνδρι - Αττικής, 10) "ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛ. ΚΑΛΑΝΙΔΗΣ Ε.Π.Ε." με έδρα το Ιλιον - Αττικής, 11) "COSMOFARM Ε.Π.Ε." με έδρα την Αθήνα, 12) "MARVIFARM - Β. ΜΑΡΑΓΚΟΣ Α.Ε." με έδρα την Αθήνα, 13) "ΙΩΑΝ. ΣΩΤ. ΜΠΙΚΑ Ο.Ε." με έδρα τον Υμηττό - Αττικής, 14) "ΓΕΩΡ. ΜΟΥΜΟΥΖΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε." με έδρα την Αθήνα, 15) "ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Ε.Π.Ε." με έδρα το Αιγάλεω - Αττικής, 16) "ΑΠ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε." με έδρα την Κηφισιά - Αττικής, 17) "MEDICEL ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Β. ΤΣΙΤΣΟΣ" κάτοικος Ελευσίνας - Αττικής, 18) "ΒΑΙΟΣ ΤΣΙΤΣΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε." με έδρα το Π. Φάληρο - Αττικής, 19) "ΦΑΡΕΜΑ - ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ - ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ Ε.Π.Ε." με έδρα την Αθήνα, 20) "ΦΑΝ - ΙΩΦΑΡΜ Ε.Π.Ε." με έδρα την Αθήνα, 21) "ΦΑΡΜΑΣΕΡΒΙΣ Α.Ε." με έδρα την Αθήνα, 22) "ΦΙΛΟΦΑΡΜ Ε.Π.Ε." με έδρα την Αθήνα, 23) "ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Α.Ε.Ε." με έδρα το Περιστέρι - Αττικής, 24) "ΦΑΡΜΑΖΑΚ Α.Ε." με έδρα την Αθήνα, 25) "ΦΑΡΜΑΛΟΥΞ ΑΙΜΙΛΙΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΙΤΣΑΚΗΣ Ε.Π.Ε." με έδρα την Αθήνα, 26) "TRENTA - PHARM LODE Α.Ε." με έδρα την Αθήνα, 27) "ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΓΛΟΥ Ο.Ε." με έδρα τον Πειραιά, 28) "Ι. ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε." με έδρα την Θεσσαλονίκη, 29) "Ε. ΓΚΑΤΖΙΜΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε." με έδρα την Θεσσαλονίκη, 30) "ΑΝ. ΤΕΝΤΟΚΑΛΗ-ΖΑΦΕΙΡΗ Ο.Ε." με έδρα την Θεσσαλονίκη, 31) "ΑΡΓΩΦΑΡΜ Α.Ε." με έδρα τον Βόλο, 32) "CRETA PHARM ΣΥΣΤΕΓΑΣΜΕΝΕΣ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΕΣ Μ. ΜΑΣΤΡΑΚΟΥΛΗ - Ε. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΙΑ Ο.Ε" με έδρα το Ηράκλειο - Κρήτης, 33) "ΕΥΘ. ΕΛ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ Ο.Ε." με έδρα την Πάτρα, 34) "ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΣΤΕΡΓ. ΚΩΝ. ΖΟΥΡΝΑΤΖΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε." με έδρα τα Τρίκαλα, 35) "ΦΡΟΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε" με έδρα την Ρόδο, 36) "ΗΒΑΦΑΡΜ ΜΑΝΙΤΑΡΗΣ ΑΠΟΣΤ. & ΣΙΑ Ο.Ε." με έδρα την Θήβα, 37) "ΜΠΕΤΙΝΑ ΑΝΔΡ. ΒΥΘΟΥΛΚΑ" με έδρα τον Πύργο - Ηλείας και 38) "ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΙΚΗ Α.Ε." με έδρα τον Ταύρο - Αττικής.

Πέραν των λοιπών, ειδικότερων, αιτημάτων κάθε δικογράφου παρέμβασης (λ.χ. κοινοποίηση αντιγράφου του φακέλου), όλες οι παρεμβάσεις υποστηρίζουν το αίτημα των αιτούντων περί υποχρεώσεως της καθ' ης να συνεχίσει προσωρινά την εκτέλεση των παραγγελιών που λάμβανε, ζητώντας όμως ταυτόχρονα από την Επιτροπή να κρίνει ότι η ως άνω υποχρέωση της καθ' ης ισχύει και της επιβάλλεται όχι μόνο για τις παραγγελίες των αιτούντων, αλλά και για τις παραγγελίες οποιουδήποτε άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου, ειδικότερα δε των παρεμβαινόντων.

Από την έρευνα της Γραμματείας της Επιτροπής Ανταγωνισμού και τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη της από τις ανωτέρω εταιρείες και την εξέταση των μαρτύρων κατά την ακροαματική διαδικασία προέκυψαν τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με την εθνική και κοινοτική νομοθεσία, για την κυκλοφορία φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων είναι απαραίτητη η έκδοση ειδικής άδειας στην οποία, περιγράφονται με λεπτομέρεια τα χαρακτηριστικά του προϊόντος, οι πηγές προμήθειας και παραγωγής καθώς και ο υπεύθυνος κυκλοφορίας του.

Σε αντίθεση με βασικές αρχές της Κοινότητας περί ελεύθερου ανταγωνισμού, έχει γίνει αποδεκτό και επιτρέπεται στα Κράτη-Μέλη, για καθαρά οικονομικούς λόγους (εθνικοί προϋπολογισμοί υγείας), να επεμβαίνουν στη διαμόρφωση των τιμών σε εθνικό επίπεδο. Στην χώρα μας, η τιμή των φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων καθορίζεται μονομερώς από το κράτος με αγορανομικές διατάξεις και δελτία τιμών της Γεν. Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης (Α.Δ. 14/89).

Σύμφωνα με το νόμο και τις εγκυκλίους του Ε.Ο.Φ., η διακίνηση των φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων στην εθνική αγορά γίνεται:

α) από τους παραγωγούς, αντιπροσώπους ή εισαγωγείς που υποχρεούνται να πωλούν τα φαρμακευτικά προϊόντα σε χονδρικές τιμές και μόνο στα νομίμως λειτουργούντα φαρμακεία, φαρμακαποθήκες και νοσοκομεία,

β) από τις φαρμακαποθήκες και συνεταιρισμούς φαρμακείων, μόνο σε φαρμακεία σε χονδρική τιμή και

γ) από τα φαρμακεία με λιανική πώληση, βάσει ιατρικής συνταγής

(Ν.Δ. 96/73, αρθ. 13, Ν.Δ. 96/73 αρθ. 12 παρ. 1, Ν.Δ. 368 (4/9 Αυγ. 1941 - ΦΕΚ Α 268 παρ. 4), Π.Δ. 194/95, αρθ. 4 παρ. 1).

Οι δε φαρμακέμποροι και οι συνεταιρισμοί φαρμακείων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Π.Δ. 194/95) και την σχετική άδεια λειτουργίας τους, είναι υποχρεωμένοι να διαθέτουν μονίμως ένα διαφοροποιημένο σύνολο φαρμακευτικών προϊόντων κατάλληλων για την κάλυψη των απαιτήσεων ενός γεωγραφικά καθορισμένου εδάφους και για την εξασφάλιση της παράδοσης των απαιτούμενων προμηθειών σε πολύ σύντομα χρονικά διαστήματα σ' όλη την έκταση του εν λόγω εδάφους. Τα φαρμακεία προμηθεύονται τα φάρμακα κυρίως μέσω των φαρμακαποθηκών και συνεταιρισμών και σε ελάχιστες περιπτώσεις απευθείας από τις φαρμακοβιομηχανίες.

Ο τελικός καταναλωτής - ανάλογα με το φορέα ασφάλισής του - συμμετέχει κατά ένα ποσοστό, που μπορεί να είναι και μηδενικό, στο κόστος αγοράς του συνταγογραφούμενου φαρμάκου χωρίς όμως να έχει δυνατότητα επιλογής, αφού αυτό επιλέγεται σύμφωνα με τη κείμενη νομοθεσία, από τον θεράποντα ιατρό του που χορηγεί και τη σχετική συνταγή που είναι απαραίτητη για να εκτελέσει ο φαρμακοποιός την πώληση. Η συνταγή εκτελείται μόνο με το συγκεκριμένο φάρμακο και όχι άλλο που τυχόν έχει ίδιες θεραπευτικές ιδιότητες με αυτό, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (άρθρο 14, παρ. 3 Ν.Δ. 96/1973).

Η διαφήμιση ή άλλος τρόπος εμπορικής προβολής συνταγογραφούμενων ιδιοσκευασμάτων απαγορεύεται, επιτρέπεται όμως η επιστημονική ενημέρωση των ιατρών.

Στις παρ. 4, 5 και 6 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 96/1973, όπως αντικαταστάθηκαν από την παρ. 2 του άρθρου 29 του Ν.1316/83 ορίζονται τα εξής:

"4. Κάθε δικαιούχος άδειας κυκλοφορίας φαρμακευτικών προϊόντων έχει υποχρέωση να εφοδιάζει κανονικά την αγορά με τα προϊόντα που εισάγει ή παράγει. Σε περίπτωση αδυναμίας του ή πριν από κάθε μεταβολή που μπορεί να επηρεάσει την κυκλοφορία από άποψη επάρκειας ή τιμών, έχει υποχρέωση να ειδοποιεί έγγραφα τον Ε.Ο.Φ. τουλάχιστον πριν 3 μήνες.

5. Ο Ε.Ο.Φ. μπορεί οποτεδήποτε να προβαίνει στην εισαγωγή οποιουδήποτε προϊόντος, χωρίς ποσοτικούς ή άλλους περιορισμούς, αν οι ανάγκες της δημόσιας υγείας το επιβάλλουν ή αν ο δικαιούχος της άδειας κυκλοφορίας δε συμμορφώνεται προς τις υποχρεώσεις από τις διατάξεις του παρόντος και γενικά από τις κείμενες διατάξεις. Το έργο αυτό μπορεί να αναθέσει και σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι όροι της ανάθεσης, εισαγωγής, κυκλοφορίας και τιμής πώλησης των ανωτέρω προϊόντων, κατά παρέκκλιση των διατάξεων που ισχύουν" και

6. ......μπορεί (ο Ε.Ο.Φ.) επίσης, σε περιπτώσεις μη κανονικής διακίνησης φαρμακευτικών προϊόντων από τους υπεύθυνους φορείς, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, να επιτρέψει με απόφασή του τον εφοδιασμό των Νοσοκομείων, Κλινικών, Κέντρων Υγείας, Αγροτικών ιατρείων, Δημοσίων Ταμείων κ.λ.π. απευθείας από φαρμακευτικές βιομηχανίες ή εμπορικές επιχειρήσεις ή με ευθύνη της Κρατικής Φαρμακαποθήκης.

Η στατιστική παρακολούθηση της διακίνησης φαρμακευτικών προϊόντων μέσω φαρμακείων γίνεται από τον παγκόσμιο οργανισμό Information Medical Statistics (IMS), ο οποίος σε μηνιαίες, εξαμηνιαίες και ετήσιες εκθέσεις του καταγράφει την εθνική κατανάλωση φαρμάκων ανά θεραπευτική κατηγορία και προϊόν. Τα παραπάνω στοιχεία του IMS θεωρούνται ακριβή με +_ 5% απόκλιση.

Η σχετική αγορά προϊόντων συνήθως περιλαμβάνει το σύνολο των προϊόντων που θεωρούνται από τον καταναλωτή εναλλάξιμα ή δυνάμενα να υποκατασταθούν μεταξύ τους, λόγω των χαρακτηριστικών τους, της τιμής τους και της σκοπούμενης χρήσης τους.

Στην υπό κρίση υπόθεση θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι κάθε συνταγολογούμενο φάρμακο αποτελεί σχετική αγορά και επομένως να θεωρηθεί ότι η καθ' ης κατέχει εξ ορισμού δεσπόζουσα θέση για το καθένα από τα ανωτέρω φάρμακα. Δεδομένου ότι σύμφωνα με το άρθρο 13 παρ. 3 Ν.Δ. 96/73 οι φαρμακοποιοί υποχρεούνται να χορηγούν τα αναγραφόμενα στην ιατρική συνταγή προϊόντα και απαγορεύεται αυστηρώς η αντικατάστασή τους από άλλα μπορεί πράγματι να συναχθεί το συμπέρασμα ότι άπαξ συνταγολογηθέν ένα συγκεκριμένο φάρμακο είναι πλέον αναντικατάστατο (είναι το συγκεκριμένο φάρμακο που θα ζητήσει ο ασθενής από το φαρμακείο και το φαρμακείο από τον φαρμακοπαραγωγό, την φαρμακαποθήκη ή τον συνεταιρισμό χωρίς ευχέρεια υποκατάστασης) και συνεπώς αποτελεί αφεαυτού σχετική αγορά.

Στο ίδιο συμπέρασμα θα κατέληγε κανείς, αν οριοθετούσε τη σχετική αγορά προϊόντος με βάση τη δραστική ουσία ενός εκάστου των υπό κρίση φαρμάκων (Lamictal, Imigran και Serevent), αφού στην αγορά δεν κυκλοφορούν φάρμακα με την ίδια δραστική ουσία.

Διαφοροποιημένα, όχι όμως κατ' αποτέλεσμα, εμφανίζονται τα πράγματα, εφόσον οριοθετηθεί η σχετική αγορά με βάση τη θεραπευτική ένδειξη κάθε προϊόντος. Πράγματι, και με αυτή την οριοθέτηση η καθ' ης πιθανολογείται ότι κατέχει δεσπόζουσα θέση για καθένα από τα φάρμακα Lamictal, Imigran και Serevent.

Τα παραπάνω προϊόντα ανήκουν στις κατηγορίες α) των αντιεπιληπτικών φαρμάκων, β) των αντιημικρανικών φαρμάκων και γ) των φαρμάκων για παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος, αντίστοιχα.

Όσον αφορά τη θέση των εν λόγω φαρμάκων στην αγορά των επί μέρους φαρμακευτικών σκευασμάτων κάθε κατηγορίας με την ίδια κύρια θεραπευτική ένδειξη πιθανολογήθηκαν τα εξής:

Α. Στην κατηγορία των αντιεπιληπτικών φαρμάκων ανήκουν φαρμακευτικά σκευάσματα τα οποία σκοπό έχουν τον έλεγχο των επιληπτικών κρίσεων.

Η έναρξη της θεραπείας πρέπει να γίνεται κατά κανόνα με ένα φάρμακο, που στις περισσότερες περιπτώσεις αρκεί για τον έλεγχο των κρίσεων. Προσθήκη δευτέρου φαρμάκου δικαιολογείται μόνο όταν οι κρίσεις συνεχίζονται. Η διακοπή των αντιεπιληπτικών φαρμάκων, εάν γίνει απότομα, ενέχει τον κίνδυνο επανεμφάνισης των κρίσεων, που μπορεί να φτάσει μέχρι status epilepticus και για το λόγο αυτό πρέπει να γίνεται βαθμιαία σε διάστημα μηνών. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση αλλαγής από ένα φάρμακο σε άλλο που πρέπει επίσης να γίνεται βαθμιαία σε διάστημα εβδομάδων.

Στην παραπάνω κατηγορία ανήκει και το φάρμακο Lamictal. Το εν λόγω φάρμακο έχει κύρια ένδειξη τη μονοθεραπεία και συμπληρωματική θεραπεία σε εστιακές κρίσεις ενηλίκων. Επίσης, χρησιμοποιείται και ως συμπλη-

ρωματική θεραπεία (μαζί με βαλπροϊκό νάτριο) σε παιδιά 2-12 ετών (Στοιχεία Ε.Ο.Φ., Εθνικό Συνταγολόγιο - Έκδοση 2000).

Στην ελληνική αγορά δεν κυκλοφορεί άλλο φάρμακο με την ίδια δραστική ουσία (Lamotrigine), ενώ με διαφορετική δραστική ουσία και ίδια γενικότερα θεραπευτικά αποτελέσματα κυκλοφορούν 16 ακόμη σκευάσματα (Στοιχεία IMS). Από τα σκευάσματα αυτά το NEURONTIN με δραστική ουσία την Gabapentin της εταιρείας PFIZER HELLAS και κύρια ένδειξη τη συμπληρωματική θεραπεία της επιληψίας στις περιπτώσεις που τα άλλα επιληπτικά, μόνα ή σε συνδυασμό, δεν επιτυγχάνουν τον έλεγχο των κρίσεων και το SABRIL με δραστική ουσία την Vigabatrin της εταιρείας AVENTIS και κύρια ένδειξη τη θεραπευτική αγωγή της επιληψίας που δεν ελέγχεται ικανοποιητικά από τα άλλα φάρμακα, εκτιμάται ότι παρουσιάζουν μερική εναλλαξιμότητα με το ανωτέρω σκεύασμα Lamictal, από πλευράς κύριας ένδειξης (Στοιχεία Διεύθυνσης Βιομηχανικών Προϊόντων και Φαρμάκων, Γ. Γραμ. Εμπορίου, Υπουργείου Ανάπτυξης βάσει λίστας Ε.Ο.Φ.).

Η αξιολόγηση των θεραπευτικών αποτελεσμάτων για φάρμακα με ίδια κύρια ένδειξη, που διαφέρουν ως προς τη δραστική ουσία (όπως τα ανωτέρω), βασίζεται αποκλειστικά και μόνο στην εκτίμηση της κλινικής ανταπόκρισης του ασθενούς στη θεραπεία σύμφωνα με το ιστορικό του (συμπεριλαμβανομένων των τυχόν παρενεργειών), που γίνεται από τον θεράποντα ιατρό, με αποτέλεσμα κάθε ένα από τα φάρμακα της συγκεκριμένης κατηγορίας, να θεωρείται αναντικατάστατο, τουλάχιστον για κάποιες ομάδες ρυθμισμένων ασθενών.

Β. Στην κατηγορία των αντιημικρανικών φαρμάκων ανήκουν φαρμακευτικά σκευάσματα τα οποία σκοπό έχουν την αντιμετώπιση του ημικρανικού πόνου, όσο και την πρόληψη ή τη μείωση της συχνότητας εμφάνισης των ημικρανικών παροξυσμών.

Στην παραπάνω κατηγορία ανήκει και το Imigran, το οποίο αποτελεί πρωτοποριακό φάρμακο για την καταπολέμηση της ημικρανίας. Σύμφωνα με τις ενδείξεις του πρόκειται για εκλεκτικό αγωνιστή των υποδοχέων της 5-υδροξυτρυπταμίνης, οι οποίοι βρίσκονται κυρίως στα κρανιακά αγγεία (ιδίως στη βασική αρτηρία) και στα αγγεία της σκληράς μήνιγγος και δρα σε οξεία κρίση ημικρανίας (Στοιχεία Ε.Ο.Φ., Εθνικό Συνταγολόγιο, Έκδοση 2000).

Στην ελληνική αγορά δεν κυκλοφορεί άλλο φάρμακο με την ίδια δραστική ουσία (Sumatriptan Succinate), ενώ με διαφορετική δραστική ουσία και ίδια γενικότερα θεραπευτικά αποτελέσματα κυκλοφορούν 10 ακόμη σκευάσματα (Στοιχεία IMS). Από τα σκευάσματα αυτά το ZOMIGON με δραστική ουσία την Zolmitriptan της εταιρείας ASTRA-ZENECA και το CAFERGOT και DIHYDERGOT με δραστική ουσία την τρυτική εργοταμίνη και την διϋδροεργοταμίνη αντίστοιχα της εταιρείας NOVARTIS παρουσιάζουν μερική εναλλαξιμότητα με το ανωτέρω σκεύασμα από πλευράς κύριας ένδειξης (Στοιχεία Διεύθυνσης Βιομηχανικών Προϊόντων και Φαρμάκων, Γ. Γραμ. Εμπορίου, Υπουργείου Ανάπτυξης, βάσει λίστας ΕΟΦ) δηλ. αποτελούν σκευάσματα "εφόδου" για άμεση αντιμετώπιση κρίσεων ημικρανίας.

Γ. Στην ευρύτερη αγορά των φαρμάκων για παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος περιλαμβάνονται φαρμακευτικά σκευάσματα τα οποία ανήκουν στις παρακάτω κατηγορίες: α) Βρογχοδιασταλτικά, β) Διεγέρτες αδρενεργικών υποδοχέων, γ) Εκλεκτικοί διεγέρτες, δ) Μη εκλεκτικοί διεγέρτες, ε) Παράγωγα ξανθίνης, στ) Αντιχολινεργικά, ζ) Κορτικοστεροειδή και η) Προφυλακτικά του άσθματος.

Στην κατηγορία των εκλεκτικών διεγερτών ανήκει και το Serevent. Τα φάρμακα της κατηγορίας αυτής αποτελούν φάρμακα εκλογής στην κατ' αρχήν αντιμετώπιση του βρογχικού άσθματος. Παρουσιάζουν ιδιαίτερα πλεονεκτήματα όπως: ταχεία έναρξη και μεγάλη διάρκεια δράσης και πρόκληση έντονης βρογχοδιαστολής. Περαιτέρω η κατηγορία των εκλεκτικών διεγερτών χωρίζεται σε δύο υποκατηγορίες: α) των εκλεκτικών διεγερτών βραχείας δράσης και β) των εκλεκτικών διεγερτών παρατεταμένης δράσης.

Στην υποκατηγορία των εκλεκτικών διεγερτών παρατεταμένης δράσης ανήκει και το Serevent. Σύμφωνα με τις ενδείξεις του χρησιμοποιείται για παρατεταμένη θεραπεία του άσθματος (βρογχόσπασμου) και δεν συνίσταται για την αντιμετώπιση της οξείας ασθματικής κρίσης (Στοιχεία Ε.Ο.Φ. Εθνικό Συνταγολόγιο - Έκδοση 2000).

Στην ελληνική αγορά δεν κυκλοφορεί άλλο φάρμακο με την ίδια δραστική ουσία (Salmeterol Xinafoate), ενώ με διαφορετική δραστική ουσία και ίδια θεραπευτικά αποτελέσματα (ίδια θεραπευτική κατηγορία - εκλεκτικοί διεγέρτες), κυκλοφορούν ακόμη 7 σκευάσματα (Λίστα Ε.Ο.Φ.).

Όμως στην ίδια υποκατηγορία (εκλεκτικοί διεγέρτες παρατεταμένης δράσης) με το παραπάνω φάρμακο ανήκει μόνο το φαρμακευτικό σκεύασμα FORADIL με δραστική ουσία την (Formoterol) της εταιρείας NOVARTIS PHARMA (Στοιχεία Διεύθυνσης Βιομηχανικών Προϊόντων και Φαρμάκων, Γ. Γραμ. Εμπορίου, Υπουργείου Ανάπτυξης, βάσει λίστας ΕΟΦ).

Σύμφωνα με την, κατά τα ανωτέρω, οριοθέτηση των σχετικών αγορών (κύρια ένδειξη των φαρμακευτικών σκευασμάτων κάθε θεραπευτικής κατηγορίας), το Lamictal με βάση την κύρια ένδειξή του, όπως προκύπτει από την επίσημη κατάταξη στη λίστα φαρμάκων του ΕΟΦ, εκτιμάται ότι αποτελεί ξεχωριστή αγορά ενώ τα φαρμακευτικά σκεύασματα NEURONTIN και SABRIL είναι μόνον μερικώς υποκατάστατά του. Τα μερίδια αγοράς (βάσει στοιχείων του IMS) που η καθ' ης κατέχει στα φαρμακευτικά σκευάσματα Imigran και Serevent στις παραπάνω αγορές ανέρχονται για το μεν Imigran σε 43,64% (κατά τεμάχια) και 81,10% (κατ' αξία σε τιμές χονδρικής) για το 1999 και σε 46,07% (κατά τεμάχια) και 78,89% (κατ' αξία σε τιμές χονδρικής) για τους ένδεκα πρώτους μήνες του 2000, για το δε Serevent σε 60,97% (κατά τεμάχια) και 63,55% (κατ' αξία σε τιμές χονδρικής) για το 1999 και σε 48,55% (κατά τεμάχια) και 55% (κατ' αξία σε τιμές χονδρικής) για τους ένδεκα πρώτους μήνες του 2000.

Τα υψηλά μερίδια αγοράς, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ορισμένα από τα παραπάνω φάρμακα θεωρούνται αναντικατάστατα, τουλάχιστον για συγκεκριμένες κατηγορίες ρυθμισμένων ασθενών, το δε σύνολο της εθνικής αγοράς προμηθεύεται τα συγκεκριμένα φάρμακα μόνο από την καθ' ης, τη δεδομένη οικονομική ευρωστία της, καθώς και τη μεγάλη ζήτηση των προϊόντων της στην ευρωπαϊκή αγορά, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η καθ' ης κατέχει, όσον αφορά τα εν λόγω σκευάσματα, δεσπόζουσα θέση στην εθνική αγορά.

Για τα Lamictal και Imigran, μάλιστα, η άποψη αυτή επιβεβαιώθηκε και από τους μάρτυρες Ηλ. Παπαπετρίδη, Μ.Π. Μποδοσάκη και Δ. Βασιλόπουλο κατά την εξέτασή τους ενώπιον της Επιτροπής. Έτσι, ο Ηλ. Παπαπετρίδης και ο Δ.

Βασιλόπουλος βεβαίωσαν ότι ο ασθενής που είναι "ρυθμισμένος" με Lamictal πολύ δύσκολα μπορεί να αλλάξει φάρμακο, αφού η αλλαγή συνεπάγεται σημαντική επιβάρυνση του οργανισμού. Κατά τον τελευταίο, αν η αλλαγή δεν είναι σταδιακή είναι ενδεχόμενη η νοσηλεία του ασθενούς στην εντατική μονάδα νοσοκομείου σε κατάστασης επιληπτικής κρίσης. Για το Imigran ο Μ.Π. Μποδοσάκης κατέθεσε ότι είναι "μοναδικό" για τις κρίσεις ημικρανίας.

Δεδομένου ότι το άρθρο 2 του Ν. 703/77 δεν απαγορεύει την κατοχή δεσπόζουσας θέσης αλλά την καταχρηστική εκμετάλλευσή της, εξεταστέο, κατά πόσο η συμπεριφορά της καθ' ης, να αποκλείσει την προμήθεια των αιτούντων με τα επίδικα προϊόντα, είναι καταχρηστική.

Η συμπεριφορά της καθ' ης, εφόσον εξετασθεί αυτοτελώς και όχι σε συνδυασμό με τη συμπεριφορά της μητρικής της επιχείρησης, δύσκολα μπορεί να χαρακτηρισθεί ως καταχρηστική, αφού εμφανίζεται ως προσπάθεια εξασφάλισης της επάρκειας των επίδικων φαρμάκων στην ελληνική αγορά και απαλλαγής της από τη σχετική ευθύνη που της επιβάλλεται από την ειδική νομοθεσία. Ωστόσο, εφόσον για την αξιολόγηση της συμπεριφοράς της καθ' ης η αντίστοιχη συμπεριφορά της μητρικής της επιχείρησης ληφθεί ως δεδομένη και εκτός πεδίου αξιολόγησης με το δίκαιο του ελεύθερου ανταγωνισμού, η χωριστή αξιολόγηση της συμπεριφοράς της καθ' ης δυνατόν να οδηγήσει σε αποδοχή αποτελεσμάτων αντίθετων προς της γενικές διατάξεις των άρθρων 2 Ν.703/77 και 82 ΕΚ. Η ανάγκη από κοινού αξιολόγησης της συμπεριφοράς μητρικής και θυγατρικής προκύπτει και από τους ισχυρισμούς της καθ' ης ότι "η μητρική καθορίζει την συμπεριφορά τόσο των αλλοδαπών εταιριών που παράγουν τα φάρμακα όσο και της ελληνικής εταιρείας που τα εισάγει" και ότι "η Εταιρεία ούσα απολύτως εξηρτημένη επιχειρηματικά από την μητρική, δεν διαθέτει καμία νομική ή πραγματική δυνατότητα να αποφασίσει η ίδια για τις ποσότητες, τις οποίες θα εισάγει, ούτε βεβαίως και να επηρεάσει τις σχετικές αποφάσεις της μητρικής".

Ενόψει της σχέσης μεταξύ μητρικής και θυγατρικής οι επιχειρήσεις αυτές πρέπει να αντιμετωπισθούν ως οικονομική ενότητα. Υπ' αυτήν την έννοια η δεσπόζουσα θέση της θυγατρικής στην ελληνική αγορά για τα φάρμακα Lamictal, Imigran και Serevent μπορεί να καταλογισθεί στην μητρική επιχείρηση και επομένως η συνδυασμένη συμπεριφορά μητρικής και θυγατρικής πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα του άρθρου 2 Ν.703/77. Επιπλέον, δεδομένου ότι η ελληνική αγορά αποτελεί σημαντικό μέρος της κοινοτικής, η δεσπόζουσα θέση της καθ' ης, και κατ' επέκταση της μητρικής της, στην ελληνική αγορά, συνιστά δεσπόζουσα θέση κατά την έννοια του άρθρου 82 ΕΚ, το οποίο δυνατόν να εφαρμόζεται παράλληλα προς το άρθρο 2 Ν.703/77, αν διαπιστωθεί ότι η συνδυασμένη συμπεριφορά μητρικής και θυγατρικής είναι καταχρηστική και δυνάμενη να επηρεάσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού έχοντας αρμοδιότητα για την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου του ελεύθερου ανταγωνισμού, μπορεί να εξετάσει τη συμπεριφορά αυτή υπό το πρίσμα του άρθρου 82 ΕΚ. Στην υπό κρίση περίπτωση, η τελευταία αυτή προϋπόθεση πρέπει να θεωρηθεί ότι συντρέχει, αν διαπιστωθεί ότι η συμπεριφορά της καθ' ης και της μητρικής της επιχείρησης είναι καταχρηστική, αφού η συμπεριφορά αυτή αφορά τις παράλληλες εισαγωγές μεταξύ κρατών μελών και κατά πάγια πρακτική των κοινοτικών οργάνων για την εφαρμογή του άρθρου 82 ΕΚ, δεν απαιτείται ο αποδεδειγμένος επηρεασμός, αλλ' αρκεί η δυνατότητα επηρεασμού του ενδοκοινοτικού εμπορίου.

Τα μέτρα που λαμβάνει η μητρική επιχείρηση της καθ' ης, τα οποία συνίστανται στη μείωση των εξαγωγών προς την Ελλάδα προκειμένου να αποφευχθεί το παράλληλο εμπόριο και να αποτραπεί η διαρροή εσόδων προς όφελος των φαρμακαποθηκών και ορισμένων συνεταιρισμών φαρμακείων και η αντίστοιχη άρνηση της καθ' ης να εφοδιάζει φαρμακαποθήκες και συνεταιρισμούς φαρμακείων γενικά, εμπίπτουν στην απαγόρευση των άρθρων 82 ΕΚ και 2 Ν.703/77. Πράγματι, τα μέτρα που παρεμποδίζουν τη δυνατότητα άσκησης παραλλήλου εμπορίου συνιστούν περιορισμούς του ανταγωνισμού ιδιαίτερης σοβαρότητας, οι οποίοι στο κοινοτικό αλλά και στο ελληνικό δίκαιο του ελεύθερου ανταγωνισμού αντιμετωπίζονται ως per se απαγορευμένοι κατά τα άρθρα 81 ΕΚ και 1 Ν.703/77, όταν αποτελούν αντικείμενο ή αποτέλεσμα σύμπραξης, και καταχρηστικοί υπό την έννοια των άρθρων 82 ΕΚ και 2 Ν.703/77, όταν προέρχονται από επιχείρηση με δεσπόζουσα θέση.

Ειδικότερα η άρνηση της καθ' ης και της μητρικής της επιχείρησης να ικανοποιήσουν τις παραγγελίες των συνεταιρισμών φαρμακείων και των φαρμακαποθηκών που δραστηριοποιούνται στην ελληνική αγορά συνιστά παράβαση της περίπτωσης β΄ του άρθρου 82 ΕΚ, αφού πρόκειται για "περιορισμό της διάθεσης" προϊόντων επί ζημία των καταναλωτών, αφενός στην Ελλάδα, όπου εξαιτίας της άρνησης πώλησης στις ανωτέρω επιχειρήσεις πιθανολογήθηκε ότι ο εφοδιασμός των φαρμακείων πραγματοποιείτο με σημαντική καθυστέρηση από ό,τι υπό το προηγούμενο καθεστώς, και αφετέρου στα κράτη μέλη, στα οποία θα εξάγονταν τα φάρμακα από την Ελλάδα, όπου οι καταναλωτές θα μπορούσαν να αγοράσουν τα προερχόμενα από την παράλληλη εισαγωγή προϊόντα σε χαμηλότερη από την εκεί κρατούσα τιμή. Όπως έγινε δεκτό από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην υπόθεση "Polaroid/SSI Europe" (Δέκατη Τρίτη Έκθεση για την Πολιτική Ανταγωνισμού, 1984, παρ. 155-157), ο περιορισμός του εφοδιασμού του αγοραστή σε ποσότητες που επαρκούν μόνο για την κάλυψη της εγχώριας αγοράς και του αποκλείει τη δυνατότητα εξαγωγών, συνιστά καταχρηστική συμπεριφορά (βλ. Ritter/Braun/Rawlinson, European Competition Law, 2η έκδ. 2000, 365).

Πράγματι, η παράκαμψη της χονδρεμπορικής βαθμίδας πέραν του περιορισμού του ανταγωνισμού που αυτή συνεπάγεται στα κράτη μέλη, στα οποία θα εξάγονταν τα επίδικα φάρμακα, πιθανολογήθηκε ότι δημιουργεί σημαντικά προβλήματα στην ομαλή λειτουργία όχι μόνο των φαρμακαποθηκών και των συνεταιρισμών φαρμακείων, τη λειτουργία των οποίων δεν πιθανολογήθηκε ότι μπορεί να υποκαταστήσει η καθ' ης με το σύστημα διανομής που εφήρμοσε μετά την 6.11.2000, αλλά και στον εφοδιασμό των φαρμακείων, οι εκτελέσεις των παραγγελιών των οποίων ήταν σημαντικά καθυστερημένες σε σχέση με τα μέχρι τότε ισχύοντα. Οι καθυστερήσεις αυτές δυνατόν, εξ άλλου, να δημιουργούν κατά περίπτωση προβλήματα έγκαιρου εφοδιασμού των ασθενών με τα επίδικα φάρμακα.

Με το σκεπτικό αυτό η συμπεριφορά της καθ' ης και της μητρικής της επιχείρησης εμπίπτει στην περίπτωση γ΄ του ενδεικτικού καταλόγου των άρθρων 82 ΕΚ και 2 Ν.703/77 αντιστοίχως.

Το γεγονός ότι η καθ' ης, και κατ' επέκταση η μητρική της επιχείρηση, έχει δεσπόζουσα θέση στην ελληνική αγορά

για τα επίδικα φάρμακα, δεν σημαίνει ότι δεν δικαιούται καταρχήν να προστατεύσει τα εύλογα επιχειρηματικά συμφέροντά της, τα οποία εν προκειμένω δυνατόν να θίγονται από τη μαζική εξαγωγή των εν λόγω φαρμάκων από την Ελλάδα σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μεταξύ των ευλόγων συμφερόντων της θα περιλαμβανόταν η διατήρηση των κονδυλίων που διαθέτει για έρευνα και ανάπτυξη νέων φαρμάκων, η οποία ενδέχεται να μειωθεί από την απώλεια κερδών, που προκύπτει λόγω των παράλληλων εξαγωγών. Ωστόσο, η επιχειρηματική συμπεριφορά που έχει ως αντικείμενο, όπως εν προκειμένω, τον περιορισμό των παράλληλων εισαγωγών, συνιστά καθεαυτήν απαγορευμένο περιορισμό κατά το κοινοτικό και το ελληνικό δίκαιο του ελεύθερου ανταγωνισμού, γι' αυτό και δεν επιτρέπει στο πλαίσιο μιας στάθμισης συμφερόντων και κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας την παροχή της δυνατότητας στην καθ' ης και στη μητρική της επιχείρηση να επιβάλλουν περιορισμούς στις ποσότητες που εισάγουν στην Ελλάδα και αντιστοίχως στις ποσότητες που διαθέτουν προς ικανοποίηση των συνεταιρισμών φαρμακοποιών και φαρμακαποθηκών.

Το γεγονός ότι η στρέβλωση που επέρχεται στον ανταγωνισμό από τη διατίμηση των φαρμάκων στα κράτη μέλη και την τεχνητή δημιουργία διαφορετικού ύψους τιμών λειτουργεί εις βάρος της καθ' ης και της μητρικής της επιχείρησης, δεν τις νομιμοποιεί να χρησιμοποιούν πρακτικές, όπως εν προκειμένω αυτές που έχουν ως αντικείμενο τον περιορισμό του παραλλήλου εμπορίου, που συνιστούν καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης κατά την έννοια των άρθρων 82 ΕΚ και 2 Ν.703/77, τόσο μάλλον που η καθ' ης και η μητρική της επιχείρηση ήταν πάντοτε εν γνώσει αυτού του νομοθετικού καθεστώτος, και επομένως και των συνεπειών που αυτό μπορεί να έχει στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, και αποφασίζοντας την εμπορία των προϊόντων της στην Ελλάδα φαίνεται ότι τις έχει αποδεχθεί.

Οι κοινοτικές διατάξεις περί ελεύθερου ανταγωνισμού των άρθρων 81 και 82 ΕΚ βαίνουν παράλληλα με εκείνες περί ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων των άρθρων 28 επ. ΕΚ με βασική διαφορά ότι οι πρώτες αναφέρονται σε συμπεριφορά επιχειρήσεων ενώ οι δεύτερες σε κρατική συμπεριφορά. Υπ' αυτήν την έννοια, αν η Επιτροπή Ανταγωνισμού, στο πλαίσιο μιας στάθμισης συμφερόντων κατ' εφαρμογή των άρθρων 81 και 82 ΕΚ δεχόταν τον περιορισμό του παράλληλου εμπορίου στην Κοινότητα, επιτρέποντας στην καθ' ης να επιβάλλει ποσοτικούς περιορισμούς στους συνεταιρισμούς φαρμακείων και στις φαρμακαποθήκες, η απόφασή της θα ήταν αντίθετη προς τις αρχές του άρθρου 28 ΕΚ. Όπως προκύπτει και από τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην απόφαση "Merck κλπ. κατά Primecrown Ltd." (Συλλογή 1996, Ι-6371, σκέψη 47) "καίτοι η επιβολή ελέγχων των τιμών συνιστά όντως παράγοντα που είναι ικανός, υπό ορισμένες προϋποθέσεις να νοθεύσει τον ανταγωνισμό μεταξύ κρατών μελών, εντούτοις το περιστατικό αυτό δεν μπορεί να δικαιολογήσει παρέκκλιση από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων". Η αντίθεση προς τη διάταξη του άρθρου 28 ΕΚ επιδέχεται καταρχήν μεν εξαιρέσεων για τους λόγους που απαριθμούνται περιοριστικά στο άρθρο 30 ΕΚ και ειδικότερα για τη διασφάλιση της υγείας και της ζωής των ανθρώπων, ωστόσο στην υπό κρίση υπόθεση τέτοιοι λόγοι δεν φαίνεται να συντρέχουν, αφού ο ΕΟΦ με το από 25.1.2001 έγγραφό του βεβαιώνει ότι δεν υπήρχε έλλειψη των υπό κρίση φαρμάκων στην ελληνική αγορά μέχρι τον Οκτώβριο 2000.

Εξ άλλου, το γεγονός ότι η αποδοχή άμεσων ή έμμεσων μέτρων που περιορίζουν την εξαγωγή φαρμάκων συνιστούν παράβαση των κοινοτικών διατάξεων υποστηρίζεται πρόσφατα με την από 26.5.1999 επιστολή του αρμόδιου για τον ανταγωνισμό Επιτρόπου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Mario Monti προς τον Έλληνα Υπουργό Εξωτερικών σχετικά με τις από 27.3.1998 και 20.10.1998 εγκυκλίους του Ε.Ο.Φ. Ο Ε.Ο.Φ. με τις εγκυκλίους του αυτές, αφού παρατηρούσε ότι παραγωγικές και εισαγωγικές επιχειρήσεις φαρμάκων πιέζονται να εκτελέσουν μεγάλες παραγγελίες, οι οποίες αν πράγματι εκτελεσθούν στο σύνολό τους είναι ενδεχόμενο να δημιουργήσουν έλλειψη φαρμάκων στην ελληνική αγορά, καλούσε τις επιχειρήσεις αυτές να αρνούνται την εκτέλεση παραγγελιών που κινούνται σε υπερβολικά επίπεδα με βάση τα συναλλακτικά ήθη και την καλή πίστη, με κύριο μέλημά τους να μη τεθεί σε κίνδυνο η επάρκεια της αγοράς. Με την ανωτέρω επιστολή του ο Επίτροπος επεσήμαινε ότι η συμπεριφορά του ΕΟΦ είναι αντίθετη προς την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και ότι οι ελλείψεις που η διοίκηση αποδίδει στις εξαγωγές των φαρμάκων θα μπορούσε κάλλιστα να αντιμετωπισθούν με αύξηση των εισαγωγών ή της εγχώριας παραγωγής και όχι με απειλές εναντίον των εξαγωγών. Με βάση αυτές τις απόψεις μια απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, η οποία στο πλαίσιο μιας στάθμισης συμφερόντων θα επέτρεπε στην καθ' ης και τη μητρική της να περιορίζουν τις εξαγόμενες στην Ελλάδα ποσότητες προκειμένου να περιορισθεί αντιστοίχως η δυνατότητα επανεξαγωγής των φαρμάκων, θα βρισκόταν πιθανότατα επίσης σε αντίθεση προς τις διατάξεις των άρθρων 28 επ. ΕΚ.

Εν πάση περιπτώσει, πέραν του γεγονότος ότι η καθ' ης δεν προσκόμισε στοιχεία που θα θεμελίωναν την περικοπή των κονδυλίων έρευνας και ανάπτυξης εξαιτίας των παράλληλων εξαγωγών, ο αποκλεισμός του συνόλου των ελληνικών συνεταιρισμών φαρμακείων και φαρμακαποθηκών με αποτέλεσμα όχι μόνον την οικονομική ζημιά τους αλλά και δια του περιορισμού του παραλλήλου εμπορίου τον περιορισμό του ανταγωνισμού στα κράτη μέλη, στα οποία θα εξάγονταν από τις επιχειρήσεις αυτές τα επίδικα φάρμακα, και τελικά τη χειροτέρευση της θέσης των αγοραστών (φαρμακαποθηκών, ασφαλιστικών ταμείων, καταναλωτών) στα κράτη αυτά, υπερβαίνει σαφώς το αναγκαίο μέτρο για την προστασία των ευλόγων συμφερόντων της καθ' ης και της μητρικής της. Επιπλέον δεν πιθανολογήθηκε ο ισχυρισμός της καθ' ης ότι εξαιτίας των εξαγωγών των φαρμάκων της δημιουργείτο έλλειψη στην ελληνική αγορά. Όπως προκύπτει από την από 25.1.2001 βεβαίωση του Ε.Ο.Φ. δεν είχε σημειωθεί έλλειψη στα προϊόντα Imigran, Lamictal και Serevent μέχρι τον Οκτώβριο 2000, αντίθετα, οι δυσλειτουργίες στη διακίνηση των εν λόγω φαρμάκων πιθανολογήθηκε, μεταξύ των άλλων από την κατάθεση του μάρτυρα Ηλ. Παπαπετρίδη, Αντιπροέδρου του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου, ότι δημιουργήθηκαν μετά την 6.11.2000, όταν η ίδια η καθ' ης ανέλαβε τον εφοδιασμό των φαρμακείων.

Επειδή η πιθανολογούμενη παράβαση των άρθρων 82 ΕΚ και 2 Ν.703/77 και η συνέχιση του περιορισμού των εξαγομένων φαρμάκων από τη μητρική της καθ' ης επιχείρηση σε συνδυασμό με την άρνηση της καθ' ης να ικανοποιήσει τις παραγγελίες των αιτούντων τους δημιουργεί κίνδυνο ανεπανόρθωτης βλάβης στο δημόσιο συμφέ-

ρον, προς αποτροπή του οποίου συντρέχει επείγουσα περίπτωση λήψης ασφαλιστικών μέτρων, αφού η άρνηση ικανοποίησης των αιτουμένων ποσοτήτων πιθανολογήθηκε ότι δημιουργεί δυσλειτουργίες στον ομαλό και άμεσο εφοδιασμό των φαρμακείων και συνεπώς των ασθενών που υποβάλλονται σε θεραπεία με τα ανωτέρω φάρμακα της καθ' ης.

Και ναι μεν θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι η προσωρινή προστασία που ζητείται με τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων θα μπορούσε να επιτευχθεί και χωρίς την επιβολή υποχρέωσης για την άνευ περιορισμών ικανοποίηση των παραγγελιών που απευθύνονται στην καθ' ης, τόσο μάλλον που η ύπαρξη διατιμήσεων και η διαπίστωση μεγάλων διαφορών τιμών πολλών φαρμάκων στα κράτη μέλη, αποδεικνύει μια στρέβλωση του ανταγωνισμού στον τομέα του φαρμάκου που θα δικαιολογούσε σκέψεις για επιεικέστερη εφαρμογή του άρθρου 82 ΕΚ και συνεπώς τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων λιγότερο αυστηρών από εκείνα που θα επιβάλλονταν για προϊόντα υποκείμενα σε καθεστώς πλήρως ελεύθερου ανταγωνισμού. Εντούτοις, η Επιτροπή θεωρεί ότι η επιβολή στην καθ' ης της υποχρέωσης για χωρίς περιορισμούς ικανοποίηση των παραγγελιών, που της απευθύνονται για τα υπό κρίση φάρμακα, αφενός εναρμονίζεται περισσότερο με τα κρατούντα στο κοινοτικό δίκαιο και αφετέρου ανταποκρίνεται στα πραγματικά και νομικά δεδομένα της υπόθεσης, όπως αυτά εκτέθηκαν ανωτέρω.

Επειδή, συνεπώς, η καθ' ης ως ενιαία επιχείρηση με τη μητρική της πρέπει προς άρση των εμποδίων που δημιούργησε στο ενδοκοινοτικό εμπόριο με την καταχρηστική συμπεριφορά της να υποχρεωθεί να ικανοποιεί προσωρινά τις παραγγελίες των αιτούντων μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης της Επιτροπής Ανταγωνισμού επί των από 12.12.2000 και 18.12.2000 καταγγελιών των αιτούντων χωρίς ποσοτικούς περιορισμούς.

Επειδή η Επιτροπή Ανταγωνισμού ασκούσα την ευχέρεια που της δίδει το άρθρο 9 παρ. 4 Ν.703/77 για αυτεπάγγελτη λήψη ασφαλιστικών μέτρων εκτιμά ότι για τους αμέσως προαναφερθέντες λόγους τα εν λόγω ασφαλιστικά μέτρα πρέπει να επεκταθούν στο σύνολο των συνεταιρισμών φαρμακοποιών και στο σύνολο των φαρμακεμπορικών επιχειρήσεων (φαρμακαποθηκών).

Επειδή η παρέμβαση είναι παραδεκτή όταν με αυτή είτε προβάλλεται αντιποίηση του αντικείμενου της διαφοράς (κυρία παρέμβαση) είτε όταν αποδεικνύεται έννομο συμφέρον του παρεμβαίνοντος υπέρ του αιτήματος του αιτούντος (πρόσθετη παρέμβαση). Στην προκείμενη περίπτωση οι παρεμβάσεις υπέρ των αιτούντων πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες, αφού κατά κυριολεξία δεν αποτελούν ούτε κύριες ούτε πρόσθετες παρεμβάσεις αλλ' ουσιαστικά προβάλλουν ίδια απαίτηση των "παρεμβαινόντων", ανεξάρτητη της απαίτησης των αιτούντων, η οποία θα έπρεπε να αποτελεί αντικείμενο χωριστού δικογράφου. Πράγματι, η φερόμενη ως παρέμβαση δεν αποτελεί κυρία παρέμβαση, αφού οι υπογράφοντες αυτή δεν επιδιώκουν τον εφοδιασμό τους από την καθής αντί των αιτούντων, δεν διεκδικούν δηλαδή το δικαίωμα εφοδιασμού με τα επίδικα φάρμακα αποκλειστικώς υπέρ αυτών. Ούτε όμως ως πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να γίνει δεκτή, αφού οι υπογράφοντες δεν έχουν έννομο συμφέρον να ζητήσουν τον εφοδιασμό των αιτούντων με τα επίδικα φάρμακα.

Δύο μέλη όμως της Επιτροπής εξέφρασαν ως προς την εφαρμογή του άρθρου 82 και των άρθρων 28,29, 30 Σ.ΕΚ, καθώς και ως προς το ασφαλιστικό μέτρο που πρέπει να διαταχθεί την εξής άποψη:

Sedes materiae για την επίλυση της κρινόμενης διαφοράς είναι σε επίπεδο κοινοτικού δικαίου όχι τα άρθρα 28,29,30, αλλά το άρθρο 82 Σ.ΕΚ. Εν πάση περιπτώσει τα άρθρα 28 και 29 Σ.ΕΚ απαγορεύουν κάθε ποσοτικό περιορισμό των εισαγωγών και εξαγωγών αντίστοιχα, καθώς και κάθε μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος, τα οποία λαμβάνονται από τα κράτη μέλη (νομοθεσία, αποφάσεις της Διοικήσεως). Εξαιρέσεις στην αρχή αυτή εισάγονται από το άρθρο 30 Σ.ΕΚ και μόνο για τους εκεί αναφερόμενους λόγους (δημοσίας ηθικής, δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων ή προφυλάξεως των φυτών, προστασίας των εθνικών θησαυρών που έχουν καλλιτεχνική, ιστορική ή αρχαιολογική αξία ή προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας). Εξαιρέσεις έχουν εισαχθεί επίσης από την νομολογία του ΔΕΚ κατά την ερμηνεία των ίδιων των άρθρων 28 και 29 Σ.ΕΚ (λ.χ. προστασία των καταναλωτών, προστασία του περιβάλλοντος). Ειδικώς ως προς την επιβολή ελέγχων τιμών στα φάρμακα από τα κράτη μέλη το ΔΕΚ δέχθηκε στην προαναφερθείσα απόφασή του της 5.12.1996 στην υπόθεση Merck κατά Primecrown (Συλλογή 1996, σελ. I-6285 επ.) ότι "Κατ' αρχάς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, καίτοι η επιβολή ελέγχων των τιμών συνιστά όντως παράγοντα που είναι ικανός, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να νοθεύσει τον ανταγωνισμό μεταξύ των κρατών μελών, εν τούτοις το περιστατικό αυτό δεν μπορεί να δικαιολογήσει παρέκκλιση από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων". Προσθέτει όμως το Δικαστήριο ευθύς αμέσως ότι "Πράγματι, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι οι στρεβλώσεις που προκαλούνται από την διαφορετική ρύθμιση περί τιμών σ' ένα κράτος μέλος πρέπει να αντιμετωπίζονται με μέτρα θεσπιζόμενα από τις κοινοτικές αρχές και όχι με την θέσπιση από άλλο κράτος μέλος μέτρων ασυμβίβαστων με τους κανόνες περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων...". Δηλ. η ανωμαλία που προκαλείται πρέπει να αντιμετωπισθεί, πλην όμως τούτο πρέπει να γίνει με κοινοτική νομοθεσία. Σχετική επί του προκειμένου είναι και η θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο σε ψήφισμά του της 4.5.1999 επικαλείται ακριβώς την προαναφερθείσα απόφαση του ΔΕΚ και καλεί την Επιτροπή να εισηγηθεί κοινοτικό νομοθέτημα, με το οποίο θα καταργούνται οι εθνικοί έλεγχοι στις τιμές των φαρμάκων (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 1.10.1999, C 279/79 επ., σκέψεις Α και 12).

Αντίθετα τα άρθρα 81 και 82 Σ.ΕΚ, απαγορεύοντας συμφωνίες ή πρακτικές επιχειρήσεων, οι οποίες έχουν ως σκοπό η αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού στην Κοινότητα και του ενδοκοινοτικού εμπορίου, καθώς και αντίστοιχα την καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως κατά το μέτρο που αυτή δύναται να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, ρυθμίζουν την συμπεριφορά επιχειρήσεων και όχι κρατών μελών. Εάν τα τελευταία λάβουν μέτρα που αποβλέπουν στο να διευκολύνουν τις επιχειρήσεις να επιβάλλουν αυτό που τα άρθρα 81 και 82 τους απαγορεύουν, τότε σύμφωνα με την Νομολογία του ΔΕΚ τα κράτη μέλη παραβιάζουν το άρθρο 10 (πρώην 5) Σ.ΕΚ περί κοινοτικής πίστεως (σε συνδυασμό με τα άρθρα 81, 82 Σ.ΕΚ).

Η εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού, ιδίως των άρθρων 81 και 82 Σ.ΕΚ, δεν εμποδίζει σύμφωνα με την νομολογία του ΔΕΚ το να λαμβάνονται υπ' όψη ιδι-

αιτερότητες ορισμένων κλάδων. Αντίθετα είναι αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, να παρέχει λ.χ στο πλαίσιο των εξουσιών της εξαίρεση από τις απαγορεύσεις αυτές σύμφωνα με το άρθρο 81 παρ. 3 (πρώην 85 παρ. 3) Σ.ΕΚ (απόφαση της 27.1.1987 στην υπόθεση Verband der Sachversicherer ./. Kommission, Συλλογή 1987, σελ. 405 επ., 451 επ. Σκέψεις 14,15). Είναι προφανές ότι στο πλαίσιο της αποκεντρωμένης εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου τα δικαιώματα αυτά μπορούν να ασκήσουν και οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού, όπως η ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού. Γενικεύοντας εξ άλλου την θέση του ΔΕΚ μπορεί κανείς να υποστηρίξει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο του δικαιώματός της περί νομοθετικής πρωτοβουλίας μπορεί να προτείνει νομοθετικές ρυθμίσεις για κλάδους με ιδιαιτερότητες, όπως πράγματι το έπραξε λ.χ. για τις μεταφορές (θαλάσσιες και αεροπορικές) και όπως της το ζήτησε το ΕΚ για τα φάρμακα κατά τα ανωτέρω.

Στο πλαίσιο εξ άλλου της ερμηνείας των άρθρων 81 και 82 Σ.ΕΚ πρέπει να γίνει δεκτό ότι, μετά την υιοθέτηση από την Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (μετά την ψήφιση της Συνθήκης του Μάαστριχτ από τα εθνικά κοινοβούλια) διατάξεων για την στήριξη της ευρωπαϊκής βιομηχανίας (ανταγωνιστικότητα της βιομηχανίας) και της πολιτικής έρευνας και τεχνολογίας (άρθρα 157 και αντίστοιχα 163 επ. Σ.ΕΚ), η ερμηνεία αυτή πρέπει να γίνεται κατά τρόπο ευρύτερο, ώστε να εξυπηρετούνται όχι μόνον οι στενοί στόχοι των άρθρων αυτών περί μη περιορισμού του ανταγωνισμού και του εμπορίου στην Κοινότητα, αλλά και οι λοιποί ισότιμοι στόχοι της Συνθήκης, όπως η τελευταία τους ορίζει (έτσι και Jurgen Schwarze, Europaisches Wettbewerbsrecht im Wandel, Baden-Baden, 2001, σελ. 7, στο ίδιο πνεύμα και David Edward ό.π. σελ. 47 επ., 52 επ.). Για την ερμηνεία αυτή αρμόδια όργανα είναι επί κοινοτικού επιπέδου η Επιτροπή, ελεγχόμενη από το ΠΕΚ και το ΔΕΚ, επί εθνικού δε επιπέδου τόσον οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού όσον τα εθνικά δικαστήρια, σε τελευταία δε ανάλυση το ΔΕΚ (άρθρο 234 Σ.ΕΚ)

Έτσι ιδιαιτερότητες του κλάδου της φαρμακοβιομηχανίας, όπως λ.χ η μεγάλη σημασία των υψηλών επενδύσεων στην έρευνα και ανάπτυξη νέων φαρμάκων υψηλής ποιότητας και αποτελεσματικότητας για τους ασθενείς (πρβλ. και ΕΚ ανωτέρω σκέψεις C,F), μπορούν και πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψη κατά τον έλεγχο της συμπεριφοράς όλων των επιχειρήσεων του κλάδου του φαρμάκου (παραγωγοί, χονδρέμποροι, φαρμακεία) στο πλαίσιο της εφαρμογής των άρθρων 81, 82 Σ.ΕΚ. Τούτο ανεγνώρισε και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην απόφασή της από 11.5.2001 σχετικά με το διπλό σύστημα τιμών της εταιρείας Glaxco Smithkline plc στην Ισπανία (τιμές για την εγχώρια κατανάλωση, τιμές για εξαγωγή από την Ισπανία), η οποία απόφαση βρίσκεται στον φάκελο της υποθέσεως. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή δεν υπάρχει κατ' αρχήν περιορισμός του ανταγωνισμού, ο οποίος να μη μπορεί να εξαιρεθεί από την απαγόρευση του άρθρου 81 παρ. 3 Σ.ΕΚ (σκέψη 153), η δε Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι η έρευνα και ανάπτυξη είναι σημαντική παράμετρος στον φαρμακευτικό κλάδο και απαιτεί αντίστοιχη χρηματοδότηση (σκέψη 155). Στην συγκεκριμένη βεβαίως περίπτωση η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεώρησε ότι η εταιρεία Glaxco Smithkline plc δεν απέδειξε ότι οι εξαγωγές από Ισπανία προς Ηνωμένο Βασίλειο προκάλεσαν μειώσεις στο προϋπολογισμό έρευνας και αναπτύξεως ή εμπόδισαν την αύξηση του προϋπολογισμού αυτού (ό.π.).

Στην εδώ κρινόμενη υπόθεση δεν υπάρχουν ικανά στοιχεία στον φάκελλο της υποθέσεως, τα οποία να θεμελιώνουν κρίση είτε ότι οι επανεξαγωγή των υπό κρίση τριών φαρμάκων από την Ελλάδα στο Ηνωμένο Βασίλειο και άλλα κράτη μέλη με υψηλότερες τιμές από την Ελλάδα (σε επίπεδο χονδρεμπορίου και λιανικής τιμής φαρμακείου) προκάλεσε τέτοια απώλεια εσόδων στην μητρική εταιρεία της καθ' ης, ώστε να υπάρξει επίδραση επί του προϋπολογισμού έρευνας και αναπτύξεως υπό την προαναφερθείσα έννοια, είτε ότι η επανεξαγωγή αυτή ουδέν πρόβλημα προκάλεσε. Τούτο, διότι τόσον η καθ' ης και η μητρική της εταιρεία όσον και οι χονδρέμποροι φαρμάκων (συνεταιρισμένοι και μη) δεν είχαν την ευκαιρία να εκφέρουν τις απόψεις τους επί του συγκεκριμένου αυτού ζητήματος. Ειδικώς μάλιστα οι μη συνεταιρισμένοι φαρμακέμποροι, οι οποίοι είχαν παρέμβει στην διαδικασία, απεβλήθησαν αυτής κατά τα ανωτέρω λόγω μη νομίμου ασκήσεως του δικαιώματος παρεμβάσεως (κατά τα λοιπά όμως υπέρ αυτών λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως ασφαλιστικά μέτρα, όπως εις το διατακτικό).

Το αυτό ισχύει και ως προς το ζήτημα, κατά πόσον κατ' άρθρο 82 περίπτ. γ΄ Σ.ΕΚ ο περιορισμός της διαθέσεως των υπό κρίση φαρμάκων στο Ηνωμένο Βασίλειο και άλλα κράτη μέλη γίνεται επί ζημία των εκεί καταναλωτών, διότι αυτοί θα μπορούσαν να αγοράσουν τα φάρμακα αυτά σε χαμηλότερη από την εκεί κρατούσα τιμή. Πράγματι από το υπάρχον αποδεικτικό υλικό δεν προκύπτει με σαφήνεια αν συμβαίνει κάτι τέτοιο ή αντίθετα οι έλληνες φαρμακέμποροι κρατούν για τον εαυτό τους το κέρδος αυτό και δεν μετακυλίουν ένα μέρος του στον τελικό καταναλωτή των χωρών αυτών ή στον φαρμακοποιό.

Κατόπιν των ανωτέρω, είναι φανερό ότι από την μία πλευρά υπάρχει άρνηση πωλήσεως εκ μέρους της καθ' ης και της μητρικής της εταιρείας. Από την άλλη πλευρά όμως, πέρα των μόλις λεχθέντων, δεν φαίνεται να υπάρχει στον φάκελλο ικανό υλικό που να αποδεικνύει ότι η άρνηση της μητρικής εταιρείας της καθ' ης να ανταποκριθεί στο ύψος των παραγγελιών των μη συνεταιρισμένων φαρμακεμπόρων, όπως αυτό διαμορφώθηκε κατά μήνα Νοέμβριο 2000, προσκρούει στο άρθρο 82 Σ.ΕΚ ή είναι δικαιολογημένη λόγω απειλής του προϋπολογισμού έρευνας και αναπτύξεως εξ αιτίας αυτών των παραγγελιών είτε λόγω σοβαρού κινδύνου διαταράξεως του ομαλού εφοδιασμού της ελληνικής αγοράς είτε για άλλο λόγο. Γενικότερα δεν προκύπτει με σαφήνεια η έλλειψη αντικειμενικού δικαιολογητικού λόγου με ταυτόχρονη μη τήρηση της αρχής της αναλογικότητας (πρβλ Wernhard Moschel, στο Immenga/Mestmacker, EG-Wettbewerbsrecht, Kommentar, Band I, 1997 Art. 86 EG-V, αριθμ. 217 επ.)

Εξ άλλου λόγω της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου έναντι του εθνικού δικαίου το ασφαλιστικό μέτρο, το οποίο θα πρέπει να ληφθεί ως προσωρινή ρύθμιση καταστάσεως, δεν μπορεί να είναι ιδιαιτέρως επαχθές και εκ του λόγου ότι δεν πρέπει να θέσει σε κίνδυνο την ακώλυτη εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου. Η πλήρης ικανοποίηση του δικαιώματος των φαρμακεμπόρων, ανεξαρτήτως του αν είναι ή όχι επιτρεπτή κατά το δίκαιο του ελεύθερου ανταγωνισμού, θα οδηγήσει εν πάση περιπτώσει σε παραβίαση του κοινοτικού δικαίου αν αργότερα στο πλαίσιο της κυρίας υποθέσεως αποδειχθεί ότι η συμπεριφορά της καθ' ης και της μητρικής της ήταν δικαιολογημένη στο πλαίσιο του άρθρου 82 Σ.ΕΚ είτε για λόγους απειλής του

προϋπολογισμού έρευνας και αναπτύξεως νέων φαρμάκων είτε για κάποιο άλλο λόγο.

Ως καταλληλότερο ασφαλιστικό μέτρο θα πρέπει επομένως να υιοθετηθεί η καταδίκη της καθ' ης να πωλεί στους φαρμακεμπόρους τις ποσότητες φαρμάκων που αποδεδειγμένως τους πώλησε κατά το έτος 1999, ήτοι το τελευταίο έτος προ του έτους, στο οποίο ξέσπασε η κρίση στις σχέσεις της καθ' ης και των μη συνεταιρισμένων φαρμακεμπόρων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Επιτροπή κατά πλειοψηφία δέχεται τις από 14.12.2000 και 18.12.2000 αιτήσεις λήψης ασφαλιστικών μέτρων των 1) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΑΙΤΩΛΙΑΣ & ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ Συν ΠΕ-ΣΥΦΑΙΤ", 2) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ ΣυνΠΕ-ΠΡΟΣΥΦΑΠΕ", 3) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ Συν ΠΕ", 4) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΗΜΑΘΙΑΣ - ΠΕΛΛΑΣ Συν ΠΕ", 5) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Συν ΠΕ", 6) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ Συν ΠΕ", 7) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ Συν ΠΕ", 8) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ - ΣΟΦΛΑ Συν ΠΕ", 9) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΝΟΤΙΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ Συν ΠΕ", 10) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΣΕΡΡΩΝ Συν ΠΕ", 11) " ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΧΑΝΙΩΝ Συν ΠΕ", 12) "ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΑΧΑΙΑΣ Συν ΠΕ-ΠΡΟΣΥΦΑ", 13) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΕΒΡΟΥ Συν ΠΕ", 14) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ Συν ΠΕ", 15) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΛΕΣΒΟΥ Συν ΠΕ" και 16) "ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ Συν ΠΕ" κατά της Ανώνυμης Φαρμακευτικής Εταιρίας με την επωνυμία "GLAXOWELLCOME AEBE".

Απορρίπτει ομόφωνα την από 31.1.2001 παρέμβαση των εταιρειών "Κ.Π.Μαρινόπουλος Ανώνυμος Εταιρεία Εμπορίας και Διανομής Φαρμακευτικών Προϊόντων", "ΙΩΝΑΣ ΣΤΡΟΥΜΣΑΣ Ε.Π.Ε." και "Φαρμακαποθήκη PHARMA GROUP ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ", την από 31.1.2001 παρέμβαση της εταιρείας με την επωνυμία "PHARMACON-Δ.ΠΟΛΙΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ", την από 1.2.2001 παρέμβαση του ΝΠΔΔ με την επωνυμία "Πανελλήνιος Σύλλογος Φαρμακαποθηκαρίων" με έδρα την Αθήνα, καθώς και την από 1.2.2001 παρέμβαση των: 1) "INTERFARM-Α.ΑΓΓΕΛΑΚΟΥ & Σία Ο.Ε." με έδρα την Αθήνα, 2) "ΚΟΚΚΟΡΗΣ Δ. ΤΣΑΝΑΣ Κ. ΕΠΕ" με έδρα την Αθήνα, 3) "ΑΤΤΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ Α.Ε.Ε." με έδρα την Αθήνα, 4) "VOULPHARM ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Δ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ & ΥΙΟΙ Α.Ε." με έδρα την Αθήνα, 5) "ΠΑΠΑΦΑΡΜ - ΓΚΙΚΑ ΜΑΡΙΑ Ε.Ε." με έδρα την Αθήνα, 6) "EL-PHARM Ε.Π.Ε." με έδρα την Αθήνα, 7) "ΚΑΡΚΑΛΑΣ ΗΛΙΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε." με έδρα την Ηλιούπολη - Αττικής, 8) "ΣΥΣΤΕΓΑΣΜΕΝΕΣ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΕΣ Δ.Ι.ΚΑΣΙΜΟΣ - Λ.Ι. ΚΑΣΙΜΟΣ - Α.Ι. ΨΥΧΟΓΙΟΥ Α. Ο.Ε." με έδρα την Αθήνα, 9) "ILIAPHARM - Δ. ΚΑΛΠΑΞΗ & ΣΙΑ Ο.Ε." με έδρα το Χαλάνδρι - Αττικής, 10) "ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛ. ΚΑΛΑΝΙΔΗΣ Ε.Π.Ε." με έδρα το Ιλιον - Αττικής, 11) "COSMOFARM Ε.Π.Ε." με έδρα την Αθήνα, 12) "MARVIFARM - Β. ΜΑΡΑΓΚΟΣ Α.Ε." με έδρα την Αθήνα, 13) "ΙΩΑΝ. ΣΩΤ. ΜΠΙΚΑ Ο.Ε.'' με έδρα τον Υμηττό - Αττικής, 14) "ΓΕΩΡ. ΜΟΥΜΟΥΖΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.'' με έδρα την Αθήνα, 15) "ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Ε.Π.Ε.'' με έδρα το Αιγάλεω - Αττικής, 16) "ΑΠ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.'' με έδρα την Κηφισιά - Αττικής, 17) "MEDICEL ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Β. ΤΣΙΤΣΟΣ'' κάτοικος Ελευσίνας- Αττικής, 18) "ΒΑΙΟΣ ΤΣΙΤΣΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.'' με έδρα το Π. Φάληρο - Αττικής, 19) "ΦΑΡΕΜΑ - ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ - ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ Ε.Π.Ε.'' με έδρα την Αθήνα, 20) "ΦΑΝ - ΙΩΦΑΡΜ Ε.Π.Ε.'' με έδρα την Αθήνα, 21) "ΦΑΡΜΑΣΕΡΒΙΣ Α.Ε.'' με έδρα την Αθήνα, 22) "ΦΙΛΟΦΑΡΜ Ε.Π.Ε.'' με έδρα την Αθήνα, 23) "ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Α.Ε.Ε.'' με έδρα το Περιστέρι- Αττικής, 24) "ΦΑΡΜΑΖΑΚ Α.Ε.'' με έδρα την Αθήνα, 25) "ΦΑΡΜΑΛΟΥΞ ΑΙΜΙΛΙΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΙΤΣΑΚΗΣ Ε.Π.Ε.'' με έδρα την Αθήνα, 26) "TRENTA - PHARM LODE A.E.'' με έδρα την Αθήνα, 27) "ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΓΛΟΥ Ο.Ε.'' με έδρα τον Πειραιά, 28) "Ι. ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.'' με έδρα την Θεσσαλονίκη, 29) "Ε. ΓΚΑΤΖΙΜΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.'' με έδρα την Θεσσαλονίκη, 30) "ΑΝ. ΤΕΝΤΟΚΑΛΗ-ΖΑΦΕΙΡΗ Ο.Ε.'' με έδρα την Θεσσαλονίκη, 31) "ΑΡΓΩΦΑΡΜ Α.Ε.'' με έδρα τον Βόλο, 32) "CRETA PHARM ΣΥΣΤΕΓΑΣΜΕΝΕΣ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΕΣ Μ. ΜΑΣΤΡΑΚΟΥΛΗ - Ε. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΙΑ Ο.Ε'' με έδρα το Ηράκλειο - Κρήτης, 33) "ΕΥΘ. ΕΛ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ Ο.Ε.'' με έδρα την Πάτρα, 34) "ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΣΤΕΡΓ. ΚΩΝ. ΖΟΥΡΝΑΤΖΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε'' με έδρα τα Τρίκαλα, 35) "ΦΡΟΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε'' με έδρα την Ρόδο, 36) "ΗΒΑΦΑΡΜ ΜΑΝΙΤΑΡΗΣ ΑΠΟΣΤ. & ΣΙΑ Ο.Ε.'' με έδρα την Θήβα, 37) "ΜΠΕΤΙΝΑ ΑΝΔΡ. ΒΥΘΟΥΛΚΑ'' με έδρα τον Πύργο - Ηλείας και 38) "ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΙΚΗ Α.Ε.'' με έδρα τον Ταύρο - Αττικής.

Υποχρεώνει κατά πλειοψηφία την καθ' ης να εκτελεί προσωρινά μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης της Επιτροπής Ανταγωνισμού επί των από 12.12.2000 και 18.12.2000 καταγγελιών των αιτούντων τις παραγγελίες για φάρμακα Lamictal, Imigran και Serevent κάθε είδους που της απευθύνονται από τους αιτούντες χωρίς ποσοτικούς περιορισμούς.

Επεκτείνει αυτεπαγγέλτως κατά πλειοψηφία το ασφαλιστικό μέτρο για το σύνολο των συνεταιρισμών φαρμακοποιών και των φαρμακεμπορικών επιχειρήσεων (φαρμακαποθηκών) και υποχρεώνει την καθ' ης να εκτελεί προσωρινά μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης της Επιτροπής Ανταγωνισμού επί των από 12.12.2000 και 18.12.2000 καταγγελιών των αιτούντων τις παραγγελίες για φάρμακα Lamictal, Imigran και Serevent κάθε είδους που τις απευθύνονται από τους συνεταιρισμούς φαρμακοποιών και των φαρμακεμπορικές επιχειρήσεις (φαρμακαποθήκες) χωρίς ποσοτικούς περιορισμούς.

Απειλεί κατά πλειοψηφία την καθ' ης με χρηματική ποινή ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης προς το διατακτικό της παρούσας.

Η απόφαση εκδόθηκε την 3η Αυγούστου 2001.

Η απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 7 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού (ΦΕΚ 361/Β/4.4.2001).

Οι Συντάκτες της Απόφασης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ν. ΤΖΟΥΓΑΝΑΤΟΣ - ΧΑΡΙΣΙΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ

Ο Πρόεδρος	Η Γραμματέας
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ν. ΤΖΟΥΓΑΝΑΤΟΣ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΡΙΒΕΛΗ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ